

Шифр

Semper fidelis

Студентська наукова робота

на тему:

«Актуальні питання притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації»

ЗМІСТ

Перелік умовних скорочень.....	3
Вступ.....	4
Розділ I Загальнотеоретичні засади правового регулювання адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.....	8
1.1 Історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації.....	8
1.2 Адміністративна відповідальність як гарантія забезпечення права на доступ до публічної інформації.....	11
1.3 Нормативні засади адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.....	13
Розділ II Практика притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.....	17
2.1 Правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.....	17
2.2 Зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.....	26
Висновки.....	28
Список використаних джерел.....	30
Додаток А (анотація).....	33
Додаток Б.....	41
Додаток В.....	45

Додаток Г.....	51
Додаток Г.....	56
Додаток Д.....	60
Додаток Е.....	66
Додаток Є.....	100

Перелік умовних скорочень

ЗУ – Закон України;

ЗУ “Про доступ до публічної інформації” – Закон України «Про доступ до публічної інформації»;

КК України – Кримінальний кодекс України;

КУпАП - Кодекс України про адміністративні правопорушення;

Секретаріат Уповноваженого ВРУ з прав людини – Секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

Уповноважений ВРУ з прав людини – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

ВСТУП

Актуальність теми. Тенденції останніх років свідчать про трансформації українського суспільства у напрямку інформатизації. Саме тому питання ефективної реалізації інформаційних прав людини є надзвичайно важливим, особливо варто зважати на тематику доступу до публічної інформації, яка активно обговорюється у європейській спільності. Щороку сотні справ у сфері доступу до публічної інформації розглядаються уповноваженими органами та українськими судами. Таким чином, держава здійснює притягнення порушників права на доступ до публічної інформації до адміністративної відповідальності. У цьому контексті варто також згадати про правові проблеми нормативно-правового регулювання і неоднозначність правозастосування положень національного законодавства.

Зважаючи на викладене актуалізується необхідність у комплексному аналізі теоретичних і практичних засад притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації з метою висвітлення рекомендацій щодо покращення функціонування цієї сфери. Варто наголосити, на теоретичному рівні тематика – недостатньо розроблена про що свідчить невелика кількість наукових праць. Загальні положення про реалізацію права на доступ до публічної інформації досліджували науковці: Є. О. Баленко, Гоголь Б. М., В. П. Грибанов, К. Д. Янішевська та інші. Однак фундаментальних досліджень саме щодо аналізу притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації нам не вдалося віднайти.

Мета і завдання наукової роботи. Мета наукової роботи – здійснити аналіз теоретичних та практичних основ притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації на базі

комплексного аналізу адміністративно-правової доктрини, положень законодавства, судової практики, а також практики європейських країн.

Завдання: 1) дослідити у загальному контексті історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації; 2) розглянути доктринальне розуміння адміністративної відповідальності як гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації; 3) висвітлити нормативні засади притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації; 4) здійснити правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації; 5) окреслити зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації; 6) надати рекомендації щодо вдосконалення національного законодавства та практики у сфері притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Об'єкт дослідження — суспільні відносини у сфері притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Предмет дослідження — наукові джерела, законодавство, судова практика у сфері притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Методи дослідження. З метою розв'язання наукових завдань ми використовували методологію комплексного та системного підходу. Ми оперували історичним методом при проведенні історичного огляду становлення інституту доступу до публічної інформації а саме при висвітленні історичної ретроспективи розвитку цієї сфери (див. п. 1 розділу I). Формально-логічним методом послуговувалися, здійснюючи змістовну та послідовну обробку правових норм, для визначення нормативного закріплення порядку притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (див. п. 3 розділу I). Статистичним методом ми оперували при

обробці статистичних даних щодо практики розгляду справ (див. п. 1. 3 розділу I). Емпіризм відображений при написанні звернень до органів державної влади щодо врахування результатів дослідження у своїй роботі. Метод структурного аналізу та синтезу використаний при змістовній обробці судових рішень (див. п. 1 розділу II). Порівняльний метод використовувався під час ознайомлення з міжнародним досвідом щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (див. п. 2 розділу II).

Наукова новизна. Удосконалено теоретичний базис історико-правового становлення та функціонування інституту притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. Аргументовано необхідність розгляду адміністративної відповідальності, зокрема, як гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації та класичного елементу державного примусу. Встановлено деякі проблеми нормативно-правового регулювання порядку притягнення до адміністративної відповідальності на законодавчому рівні. Виокремлено основні аспекти судового розгляду справ за статтею 212³ КУпАП. Надано актуальні рекомендації щодо вдосконалення національного законодавства та правозастосування у сфері притягнення до адміністративної відповідальності щодо доступу до публічної інформації на основі міжнародного досвіду.

Апробація результатів наукового дослідження відбулася шляхом участі у конференціях та публікації тез.

1. Всеукраїнська студентська Захист та реалізація прав та свобод людини: досвід України та європейських країн, що відбулася у Київському університеті туризму, економіки і права 14 листопада 2017 року (м. Київ, Україна) (публікація № 1) [Додаток Б].

2. Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Правові засади організації та здійснення публічної влади», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права 23 – 30 квітня 2018 року (м. Хмельницький, Україна) (публікація № 2) [Додаток В].

3. Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Актуальні питання розвитку юридичної науки та практики», що відбулась у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка 15 листопада 2019 року (м. Київ, Україна) (публікації № 3 та № 4) [Додаток Г] та [Додаток Г].

4. Міжнародна наукова конференція студентів, магістрантів і аспірантів «Держава і право в умовах глобалізації», що відбулась у Білоруському державному університеті 1-2 листопада 2019 року (м. Мінськ, Білорусь) (публікація № 5) [Додаток Д].

Теоретичне і практичне значення роботи. Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання: у науковій діяльності – для розроблення моделі правового регулювання притягнення до адміністративної відповідальності; у законотворчій діяльності – для вдосконалення законодавства; у навчальному процесі – при підготовці навчально-методичної літератури з навчальних дисциплін; у правозастосовній діяльності – при реалізації владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності. Практична спрямованість результатів дослідження полягає в тому, що направлено ряд пропозицій до органів державної влади та отримано їх схвалення [Додаток Е].

РОЗДІЛ I

Загальнотеоретичні засади правового регулювання адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації

1.1 Історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації

Передусім, зазначимо, що право на доступ до публічної інформації історично почало формуватися в середині XVIII століття. Декілька століть знадобилося для того, щоб осмислити у повній мірі цінність згаданої можливості та конституційно закріпити її у нормативно-правових актах демократичних країн світу.

Історична згадка про можливість вільного одержання громадянами інформації вперше датується 1766 роком. Саме тоді вийшов Акт про свободу преси у Швеції у якому. З цього приводу В. Й. Шишко зазначає, що Швеція є країною на яку потрібно рівнятися у контексті правового регулювання права на доступ до публічної інформації, оскільки вона перша закріпила принцип “свободи інформації” [1, с. 236].

Поширення ідей свободи слова та відкритості певної суспільно-важливою інформації ми пов’язуємо із Французькою революцією, оскільки її результати у формі прогресивних положень знайшли своє відображення у Декларації прав людини і громадянина 1789 року. Зазначимо, що у цьому акті згадується: «All the citizens have a right to decide, either personally or by their representatives, as to the necessity of the public contribution; to grant this freely; to know to what uses it is put;

and to fix the proportion, the mode of assessment and of collection and the duration of the taxes» [2].

Водночас варто згадати цитату науковця Девіда Вільямса, яка пояснює зв'язок права на свободу слова та права на доступ до інформації: «The foundation of the argument for including a right to information under the umbrella of freedom of expression is that access to information is a pre - condition of the full exercise of the right to freedom of expression» [3].

Разом з тим, свободу слова, інформації не можна ототожнювати з правом на доступ до інформації, оскільки вони хоча й мають однакову мету забезпечення реалізації потреби людини в інформації, проте у них різне функціональне призначення [4, с.190].

Ідеї конституційного закріплення права на інформацію з'явилися у Швеції, однак широкого поширення набули лише у XX столітті при проголошенні більшості європейських конституцій. Зауважимо, що це відбувалося першочергово в скандинавських країнах.

Зазначимо, що важливу роль зіграла резолюція 59 (1) Генеральної Асамблеї ООН про свободу інформації 1946 року. У ній встановлено, що свобода інформації є основним правом і є основою всіх свобод". Визнаними міжнародно-правовими стандартами також стали: Європейська конвенція про захист прав і основоположних свобод, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, Орхуська конвенція та інші.

Демократичні тенденції у сфері забезпечення права на інформацію були встановлені в національному законодавстві України. Зокрема, варто згадати про Конституцію України, ЗУ «Про інформацію» та ЗУ «Про доступ до публічної інформації». Водночас зауважимо, що Закон України «Про інформацію» не містить посилення на термін «публічна інформація» як правову категорію, що свідчить про неузгодженість законодавчих актів. Ми вважаємо, що доцільно було б досягти чіткості та ясності в понятійному апараті.

Не можна оминати увагою той факт, що спеціалізований законодавчий акт у сфері доступу до публічної інформації був прийнятий відносно нещодавно у

2011 році. При цьому найбільше до уваги було взято Конвенцію Ради Європи про доступ до офіційних документів та Модельний закон про свободу інформації міжнародної організації “Артикль 19”.

Сфера відповідальності за порушення законодавства про доступ до публічної інформації в Україні почала активно розвиватися саме після прийняття спеціалізованого нормативно-правового акту, оскільки зрозумілою та чіткою стала процедура реалізації права на доступ до публічної інформації.

Таким чином, на європейському континенті впродовж XVIII століття сформувалося бачення доступу до публічної інформації як «right to know», однак скоріше воно не виступало окремим суб’єктивним правом особи, а було передумовою повної реалізації права на свободу слова. При цьому варто зауважити, що право на свободу слова не є тотожним до права на доступ до публічної інформації. Водночас повноцінно право на інформацію закріпилося у конституційних актах європейських держав ближче до кінця XX століття. Зазначимо, що в Україні існує декілька важливих нормативно-правових актів, що регулюють питання доступу до публічної інформації, а сфера притягнення до юридичної відповідальності винних осіб почала розвиватися після прийняття спеціалізованого закону.

1.2 Адміністративна відповідальність як гарантія забезпечення права на доступ до публічної інформації

Найбільш актуальною проблемою, яка існує у сфері доступу до публічної інформації є адміністративна відповідальність за порушення національного законодавства. Важливо з'ясувати її призначення саме у сфері доступу до публічної інформації. І у цьому аспекті ми пропонуємо звернутися до наукової доктрини та законодавчих положень.

У науковій доктрині майже не висвітлюється питання деліктології за порушення законодавства про доступ до публічної інформації, що є негативною тенденцією, що гальмує процес вдосконалення законодавчих положень. Гоголь Б. М. зазначає, що реалізація права на доступ до публічної інформації залежить від багатьох факторів політичного, економічного, організаційного та юридичного характеру. Важливу роль у цьому аспекті відіграють юридичні гарантії права на інформацію під якими можна розуміти спеціальні юридичні засоби, які забезпечують реальність здійснення зазначеного суб'єктивного права [5, с. 150]. В. П. Грибанов слушно вказував, що будь-яке суб'єктивне право являє собою цінність лише тоді, коли його можна реалізувати, тобто скористатися можливостями, які надаються суб'єктивним правом для задоволення матеріальних і культурних потреб уповноваженої особи [6, с. 22]. З теоретичних міркувань наявність юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації розглядати як гарантію, що сприяє реалізації згаданого права. Адміністративна відповідальність сприяє забезпеченню законності і охорони правопорядку, інтересів особистості, суспільства і держави.

Для висвітлення позиції законодавця варто звернутися до положень спеціалізованого законодавчого акту, а саме ЗУ «Про доступ до публічної інформації». У статті 3 цього акта встановлено гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації серед яких чільне місце займає юридична відповідальність за порушення законодавства про доступ до публічної інформації. Звідси слідує, що адміністративна відповідальність як вид юридичної відповідальності виступає однією із важливих гарантій.

Зазначимо, що ЗУ «Про доступ до публічної інформації» у статті 24 містить перелік порушень у сфері доступу до публічної інформації. Мова йде про ряд правопорушень, а саме: ненадання відповіді на запит; ненадання інформації на запит; безпідставну відмову у задоволенні запиту на інформацію; неоприлюдненні інформації; наданні або оприлюдненні недостовірної, неточної або неповної інформації; несвоєчасне надання інформації; необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом; нездійснення реєстрації документів; навмисне приховування або знищення інформації чи документів [7]. Зважаючи на те, що законодавець комплексно охопив можливі варіанти поведінки розпорядника інформації за які до останнього може застосовуватися адміністративна відповідальність у формі негативних наслідків, то це, беззаперечно, варто вважати позитивним досягненням.

Таким чином, ми пропонуємо розуміти адміністративну відповідальність за порушення права на доступ до публічної інформації в двох аспектах. У першому аспекті адміністративну відповідальність можна розглядати як правову гарантію, що сприяє реалізації права на доступ до публічної інформації, оскільки її наявність дозволяє реально скористатися цим правом. Вона стимулює забезпечення законності і охорони правопорядку, інтересів особистості, суспільства і держави. У другому аспекті адміністративна відповідальність (як і інші види юридичної відповідальності) виступає своєрідним елементом примусу дотримання законодавства та асоціюється із негативними наслідками для порушника.

1.3 Нормативні засади адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації

Питання притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності є важливим про що свідчать статистичні дані органів, які здійснюють фіксацію правопорушень та розгляд справ цієї категорії.

Уповноважені особи Секретаріату Уповноваженого ВРУ з прав людини або представники Уповноваженого ВРУ з прав людини мають складати протокол про вчинення адміністративного правопорушення за статтею 212-³ КУпАП. Згідно інформації висвітленої у щорічній доповіді Уповноваженого ВРУ з прав людини за 2018 рік до Секретаріату Уповноваженого ВРУ з прав людини надійшло близько 4201 повідомлення про порушення права на доступ до інформації [8]. До слова зазначимо, що за цей же рік було складено 295 протоколів за порушення вимог законодавства в сфері доступу до публічної інформації, які розглядалися національними судами. Загалом розгляд адміністративних матеріалів судами щодо порушення права на доступ до публічної інформації за статтею 212-³ КУпАП з кожним роком збільшується, однак чіткого розподілу кількості справ за порушення права на доступ до публічної інформації та порушення права на звернення, на жаль, статистично не відображено.

Державна екологічна інспекція, її територіальні та міжрегіональні органи мають право складати протокол та розглядати справи про вчинення адміністративного правопорушення за статтею 91-⁴. Відповідно до інформації наданої на колективний запит на доступ до публічної інформації за звітний

період 10 місяців з 01. 01. 2018 року по 30. 09. 2019 року було розглянуто 567 справ і притягнуто до відповідальності 567 осіб (до 561 особи було застосовано стягнення у виді штрафу) [Додаток Є]. Тому дослідження порядку притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації потребує уваги.

На нашу думку, варто зауважити, що КУпАП містить розгорнуті положення щодо порушення права на доступ до публічної інформації.

Передусім, згадаємо положення статті 91⁻⁴ КУпАП, що визначає адміністративним правопорушенням відмову від надання чи несвоєчасне надання за запитом повної та достовірної екологічної інформації, передбаченої законодавством. Цікаво зауважити, що це положення було закріплено у 2002 році до прийняття спеціального акту ЗУ «Про доступ до публічної інформації», який регулює детальну правову процедуру реалізації права на доступ до публічної інформації.

Зазначимо, що до адміністративної відповідальності можна притягти розпорядників інформації відповідно до статті 212 - ³ КУпАП. Склад правопорушень утворюють діяння, які за об'єктивною стороною передбачають: неопритулення інформації, яка підлягає обов'язковому опритуленню; необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом; ненадання відповіді на запит на інформацію; ненадання інформації; неправомірна відмова в наданні інформації; несвоєчасне або неповне надання інформації; надання недостовірної інформації; обмеження доступу до інформації; віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом, якщо це прямо заборонено законом та інші [9]. До правопорушників застосовуються стягнення у вигляді штрафів або громадських робіт, що загалом є цілком справедливими з точки зору вибору виду стягнення за порушення, однак не достатнім за якісним критерієм, оскільки розмір стягнень є незначним.

Щодо процедурних аспектів зазначимо, що за п. 7 статті 255 КУпАП за статтею 91⁻⁴ протоколи про адміністративні правопорушення має право складати громадський інспектор з охорони довкілля, а також відповідно до статті 255

КУпАП уповноважені особи органу, який розглядає справу, тобто уповноважені особи Центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів. Водночас розгляд справи за статтею 91⁻⁴ здійснює виключно Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів (Державна екологічна інспекція України).

Основною перепорою для накладення адміністративного стягнення є короткий строк для притягнення до відповідальності. Варто зауважити, що відповідно до статті 255 КУпАП уповноважені особи Секретаріату Уповноваженого ВРУ з прав людини або представники Уповноваженого ВРУ з прав людини мають складати протокол про вчинення адміністративного правопорушення за статтею 212-³ КУпАП. Зі слів практиків проблемою є те, що особи, які притягаються до адміністративної відповідальності не з'являються у встановлені терміни для ознайомлення з протоколом та не надають пояснень / зауважень до протоколу про що робиться відповідний запис.

За статтею 212-³ КУпАП справи підвідомчі для розгляду суду. Стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення. На судовому етапі розгляду справи можливі різноманітні способи затягування розгляду справи пов'язані із неможливістю особистої участі особи, що притягається до відповідальності. У багатьох справах суд визнає особу винною, однак не накладає адміністративне стягнення. Звідси слідує, що законодавче положення про строк притягнення до адміністративної відповідальності є досить коротким для повної та своєчасної реалізації усієї процедури, що закладена в законодавстві (детальніше у Розділі II).

Зауважимо, що у статті 171 КК України передбачено покарання за незаконну відмову у доступі журналіста до інформації, санкція встановлює

штраф до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт на строк до шести місяців, або обмеження волі на строк до трьох років [10]. Диспозиція аналізованої статті здійснює вказівку на особливого суб'єкта – потерпілого «журналіста», хоча альтернативне діяння об'єктивної сторони злочину у відповідній частині збігається із положеннями статті 212-³ КУпАП.

Зважаючи на викладене ми глибоко переконані, що законодавець, надмірно захищаючи професійну діяльність журналістів, не врахував співставлення змісту діяння та суворості покарання. В Україні існує лише 4 вироки за статтею 171 КК України з яких два виправдувальних, що свідчить про недовіру цієї кримінально-правової норми. Тому ми пропонуємо вилучити із КК України норму, що криміналізує незаконну відмову у доступі журналіста до інформації та закріпити відповідне положення у КУпАП. Водночас можна підвищити розмір санкції за цей вид правопорушення у ставленні до журналістів.

Таким чином, ми б хотіли підсумувати, що законодавчі положення потребують вдосконалення. Вважаємо, що застосування стягнень у вигляді штрафів або громадських робіт є цілком справедливими з точки зору вибору виду стягнення за порушення, однак не достатнім за якісним критерієм, оскільки розмір стягнень є незначним. Переконані, що строк притягнення до адміністративної відповідальності є досить коротким для повної та своєчасної реалізації усієї процедури, що закладена в законодавстві. Пропонуємо, вилучити із КК України норму, що криміналізує незаконну відмову у доступі журналіста до інформації та закріпити відповідне положення у КУпАП. Водночас можна підвищити розмір санкції за цей вид правопорушень вчинених щодо журналістів.

РОЗДІЛ II

Практика притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації

2.1 Правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації

Судова практика розгляду адміністративних матеріалів переважно полягає в шести аспектах. Як свідчить аналіз судової практики загальні місцеві суди, яким підвідомчі справи про адміністративні правопорушення за статтею 212³ КУпАП можуть повертати протокол для дооформлення, визнавати особу винною у вчиненні адміністративного правопорушення та закривати провадження у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності, закривати провадження у справі у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності без встановлення вини особи, визнавати особу винною та накладати адміністративне стягнення, визнавати особу винною та звільнити від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю, закрити провадження у справі у зв'язку з відсутністю в діянні особи події та складу адміністративного правопорушення. Аналіз кожного з аспектів є важливим для розуміння сутності та особливостей механізму притягнення особи до адміністративної відповідальності за статтею 212³ КУпАП.

1. Протокол про адміністративне правопорушення повертається для доопрацювання органу (посадовій особі), що його склав на підставі статті 278 КУпАП.

Постановою судді Шевченківського районного суду міста Києва від 29.01.2019 року у справі №761/46154/18 було повернуто для доопрацювання Раді адвокатів Київської області протокол про адміністративне правопорушення за ч. 5 ст. 212³ КУпАП, в обґрунтування постанови суд зазначив, що в протоколі КС № 00287 від 22 листопада 2018 року, щодо притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_2 відсутній підпис особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Також правопорушнику не були роз'яснені його права, визначені ст. 63 Конституції України та ст. 268 КУпАП.

Суд зазначив, що нормами КУпАП чітко визначено в яких випадках протокол є належно оформленим, зокрема він має бути підписаний особою, яка притягається до відповідальності або якщо він в присутності свідків відмовився від підпису. Всупереч ст. 256 КУпАП, протокол не був підписаний особою, яка притягається до адміністративної відповідальності, а також був відсутній підпис ОСОБА_2 у відповідній графі протоколу щодо його відмови від підпису, в присутності свідків. Також в матеріалах справи відсутні підтвердження того, що ОСОБА_2 особисто був обізнаний про його виклик для складання протоколу про адміністративне правопорушення. Крім того в протоколі про адміністративне правопорушення не вказані відомості про особу ОСОБА_5, зокрема: дата народження, місце проживання та контактний номер телефону ОСОБА_2. Вказана інформація не є обов'язковою, однак вона сприятиме виклику особи в судові засідання. Враховуючи те, що вищезазначені порушення унеможливають розгляд адміністративного протоколу в суді, тому суд приходить до висновку про направлення справи на доопрацювання [11].

З огляду на викладене зазначимо, що подібна практика свідчить про недостатню компетентність посадових осіб, що складають протоколи про

адміністративні правопорушення, що в подальшому призводить до затягування строків розгляду справ, а тому навіть за наявності вини особа має змогу уникнути стягнення. Тому ми пропонуємо проводити навчання, тренінги та семінари для суб'єктів, що здійснюють фіксацію правопорушення та притягнення до адміністративної відповідальності.

2. Особа визнається винною у вчиненні адміністративного правопорушення, проте адміністративний матеріал закривається судом за закінченням строків давності притягнення до адміністративної відповідальності.

Постановою судді Мар'їнського районного суду Донецької області від 18. 06. 2019 року у справі 237/2231/19 ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні правопорушення за ч. 5 ст. 212 ³ КУпАП України. Адміністративну справу про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_1 за скоєння адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 212 ³ КУпАП України, було закрито на підставі ст. 38 КУпАП України за закінченням строків давності притягнення до адміністративної відповідальності.

В обґрунтування постанови суд зазначив, що відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення серія ДН № 0006 від 17. 04. 2019 року, складеного уповноваженим членом Ради адвокатів Донецької області встановлено, що ОСОБА_1, перебуваючи на посаді голови Катеринівської сільської Ради Мар'їнського району Донецької області у період робочого часу з 30 січня 2019 року по 05 лютого 2019 року включно, в порушення вимог п. 1 ч. 1 ст. 20 та ч.2 ст. 24 ЗУ "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" несвоєчасно та неповно надав інформацію у відповідь на адвокатський запит адвоката Романця Володимира Андрійовича, б/н від 29. 01. 2019 року, що був отриманий Катеринівською сільською радою 29. 01. 2019 року. Натомість, суд зазначив, що згідно з ч. 2 ст. 38 КУпАП, адміністративне стягнення може бути накладено не пізніше як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому

правопорушенні - не пізніш як через три місяці з дня його виявлення, тому на момент розгляду справи закінчилися строки, передбачені ст. 38 ч. 2 КУпАП [12].

Така практика є досить поширеною фактично за всіма категоріями справ про адміністративні правопорушення в Україні, унаслідок чого винні особи не несуть адміністративної відповідальності за свої діяння. Вирішенням такої проблеми могло б бути подовження строків притягнення до адміністративної відповідальності.

3. Провадження у справі про адміністративне правопорушення закривається судом за закінченням строків давності притягнення до адміністративної відповідальності без встановлення вини особи.

Постановою судді Лубенського міськрайонного суду Полтавської області від 05. 08. 2019 року у справі № 539/2967/19 провадження у справі про адміністративне правопорушення відносно ОСОБА_1, Голови Лубенської районної державної адміністрації Полтавської області за ч. 2 ст. 212³ КУпАП було закрито, у зв'язку з закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності передбачених статтею 38 КУпАП без встановлення вини особи.

В обґрунтування постанови суд зазначив, що згідно з протоколом про адміністративне правопорушення від 18 липня 2019 року ОСОБА_1 несвоєчасно надала відповідь на запит на інформацію, чим порушила ЗУ "Про доступ до публічної інформації", та вчинила правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 212³ КУпАП. Відповідно до п.7 ст. 247 КУпАП провадження по справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 КУпАП.

Суд підсумував, що справа про вчинення ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 212³ КУпАП підлягає закриттю у

зв'язку із закінченням на момент розгляду справи строків передбачених ст. 38 КУпАП, так як з моменту вчинення правопорушення 15. 04. 2019 року і на час розгляду справи у суді 05. 08. 2019 року, закінчився трьохмісячний строк для накладення адміністративного стягнення [13].

Така практика, на нашу думку, є найбільш правильною в разі закінчення строків притягнення особи до адміністративної відповідальності варто закривати справи про притягнення до адміністративної відповідальності без встановлення вини особи. Ці дії найбільш повно відповідають положенням адміністративно-деліктного законодавства України. Така позиція повністю узгоджується з узагальненим науково-консультативним висновком Науково-консультативної ради при Вищому Адміністративному Суді України від 07. 11. 2017 року.

4. Особа визнається виною у вчиненні адміністративного правопорушення та накладається адміністративне стягнення.

Постановою судді Бершадського районного суду Вінницької області у справі № 126/2735/19 від 24 грудня 2019 року ОСОБА_1 визнано винуватим у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.2 212³ КУпАП та накладено адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 425 грн. в дохід держави.

В обґрунтування постанови суд зазначив, що відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення від 04. 12. 2019 року встановлено, що за результатами розгляду звернення ОСОБА_2 начальником відділу регіонального представництва в центральних областях Секретаріату Уповноваженого ВРУ з прав людини Ярошенко О. М. було встановлено, що 22. 10. 2019 року ОСОБА_2 звернувся до голови територіальної сільської виборчої комісії с. Джулинка ОСОБА_3 із запитом на публічну інформацію та просив надати завірені копії наступних документів: протоколу зборів виборців, на яких розглядалось питання про внесення пропозиції щодо відкликання депутата місцевої ради ОСОБА_2 за

народною ініціативою; затвердженої на зборах ініціативної групи для збирання підписів виборців відповідного виборчого округу; персональний склад ініціативної групи у складі не менше 10 осіб; письмові заяви членів ініціативної групи про їхню згоду бути членами групи; завірені копії підписаних листів з переліком виборців, які підписалися у даному листі з указаними даними серії та номеру паспорта кожного виборця, дати підписання та особистого підпису виборця; протоколу засідання Джулинської сільської виборчої комісії Бершадського району Вінницької області по прийняттю постанови №11 від 15. 09. 2019 року. Дільницею 29. 10. 2019 року заявнику надано письмову відповідь про те, що дії комісії є законними, роз'яснено порядок оскарження цих дій до суду та вказано, що лише на вимогу суду будуть надані всі документи, на підставі яких було прийнято рішення про відкликання депутата об'єднаної територіальної громади.

Суд наголосив, що запитувана ОСОБА_2 інформація є публічною, а тому питання надання такої інформації мало вирішуватись згідно вимог ЗУ "Про доступ до публічної інформації", а тому у діях голови Джулинської сільської виборчої комісії Бершадського району Вінницької області ОСОБА_1 вбачається склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 212-3 КУпАП. Правопорушник вини у скоєному правопорушенні визнав повністю та просив суворо не карати [14]. У подібних випадках, суд повинен всебічно та об'єктивно досліджувати матеріали справи, докази, пояснення та заперечення осіб, що беруть участь у справі.

5. Особа визнається винною у вчиненні адміністративного правопорушення, ухвалено звільнити від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю вчиненого діяння, обмежившись усним зауваженням.

Постановою судді Городнянського районного суду Чернігівської області від 18. 09. 2019 року у справі № 732/1549/19 звільнено ОСОБА_1 від

адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 212 ³ КУпАП у зв'язку з малозначністю вчиненого правопорушення і обмежитись усним зауваженням.

В обґрунтування постанови суд зазначив, що результатами всеукраїнського моніторингу працівниками Секретаріату Уповноваженого ВРУ з прав людини Єдиного державного веб-порталу відкритих даних відкрито провадження щодо порушення Городнянською міською радою Чернігівської області вимог ЗУ «Про доступ до публічної інформації». Так, за результатами моніторингу Порталу було встановлено, що Городнянською міською радою Чернігівської області здійснено реєстрацію, але не оприлюднено інформацію у формі відкритих даних на Порталі відкритих даних, у тому числі на власному сайті, як того вимагає абз. 2 ч. 1 ст. 10-1 ЗУ «Про доступ до публічної інформації» та передбачено Положенням про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 21.10.2015 року № 835 (у редакції від 14. 07. 2018 року), обов'язок оприлюднення яких визначено у ст. 10-1 ЗУ «Про доступ до публічної інформації». При цьому, саме ОСОБА_1, являючись заступником міського голови Городнянської міської ради Чернігівської області та відповідальною особою, не виконав покладені на нього обов'язки щодо оприлюднення наборів даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних.

У судовому засіданні ОСОБА_1 свою вину визнав, з протоколом про адміністративне правопорушення погодився. Факт того, що робота в цьому напрямі належним чином не була організована підтвердив, але вказав на об'єктивні причини, які унеможливлювали це зробити: робота в цьому напрямі не була організована належним чином у зв'язку з невеликим терміном функціонування об'єднаної територіальної громади, відсутністю належного кадрового забезпечення та досвіду. Суд прийшов до об'єктивного висновку, що в діях ОСОБА_1 вбачаються ознаки адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 212-3 КУпАП, але враховуючи всі обставини справи, особу правопорушника, відсутність тяжких наслідків від вчиненого

адміністративного правопорушення, а також той факт, що у Городнянській міській раді Чернігівської області після виявлення порушення вжито заходів по створенню набору даних та оприлюдненню інформації, обов'язкове оприлюднення якої передбачено ЗУ «Про доступ до публічної інформації», суд приходить до висновку про можливість застосування до ОСОБА_1 ст. 22 КУпАП та звільнення його від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю вчиненого [15].

На нашу думку, у КУпАП не визначено критерії малозначності діяння, що суперечить принципу правової визначеності та може бути приводом для зловживання органами, що розглядають справи про адміністративні правопорушення.

6. Провадження у справі про адміністративне правопорушення закрито у зв'язку з відсутністю події та складу адміністративного правопорушення.

Постановою Свалявського районного суду Закарпатської області від 19. 11. 2019 року у справі № 306/1660/19 провадження у справі стосовно ОСОБА_1 за ч. 1 ст. 212-3 КУпАП закрити на підставі п.1 ст. 247 КУпАП, у зв'язку з відсутністю події та складу даного адміністративного правопорушення. В обґрунтування постанови суд зазначив 08. 11. 2019 року до Свалявського районного суду Закарпатської області надійшли матеріали від представника Уповноваженого ВРУ з прав людини в Закарпатській області стосовно ОСОБА_1 про вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст.212-3 КУпАП. Згідно з протоколом про адміністративне правопорушення від 8 липня 2019 року, складеного представником Уповноваженого ВРУ з прав людини в Закарпатській області ОСОБА_1 не оприлюднила інформацію, обов'язкове оприлюднення якої передбачено законами України "Про доступ до публічної інформації". Постановами Свалявського районного суду від 2. 07. 2019 року та 21. 08. 2019 року, справу про адміністративне правопорушення за ст.212-3 ч. 1 КУпАП стосовно секретаря Полянської сільської ради повернуто представнику

Уповноваженого ВРУ з прав людини в Закарпатській області для дооформлення. На виконання вимоги представником Уповноваженого ВРУ з прав людини в Закарпатській області надано повідомлення про усунення недоліків. З зазначеного повідомлення, суд приходить до висновку, що представником Уповноваженого ВРУ з прав людини в Закарпатській області, який складав протокол, неналежним чином усунуто недоліки, зазначені в постановках Свалявського районного суду від 21. 07. 2019 року та 21. 08. 2019 року, а саме: не зазначено час, місце вчинення адміністративного правопорушення; не вказано повні анкетні дані, посада, правові підстави заняття даної посади особою, яка відповідальна за дане правопорушення; не зазначено норму закону (конкретні статті ЗУ «Про доступ до публічної інформації» та ЗУ «Про місцеве самоврядування в Україні»). Відповідно до ст. 252 КУпАП орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю. З урахуванням вищенаведеного, суддя не може самостійно формулювати об'єктивну сторону вчиненого правопорушення ОСОБА_1, а тому доходить висновку, що згідно з п. 1 ст. 247 КУпАП, провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю в разі відсутності події та складу адміністративного правопорушення. Беручи до уваги вищенаведене, провадження в справі стосовно ОСОБА_1 слід закрито, у зв'язку з відсутністю події та складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 212-3 КУпАП [16].

Подібна практика також свідчить про неповне первинне з'ясування обставин справи, або ж неправильне, належно не обґрунтоване складення матеріалів справи про адміністративне правопорушення, що, на нашу думку, викликано недостатньою кваліфікацією посадових осіб органів адміністративної юрисдикції, що мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення за статтею 212³ КУпАП.

2.2 Зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації

Світові практики притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації потребують вивчення у контексті загальної проблематики, оскільки на основі них можна розробити пропозиції для удосконалення національного законодавства. Пропоную розглянути деякі важливі аспекти.

Передусім, варто звернути увагу на те, що у багатьох країнах світу наразі існує інститут Інформаційного Комісара (Information Commissioner), який наділений, зокрема, широкими повноваженнями у сфері ефективного забезпечення права на доступ до публічної інформації. Наприклад, у Республіці Словенія існує спеціальний “Information Commissioner Act”, який регламентує повноваження цього суб’єкта. Компетенцію Інформаційного Комісара, з поміж іншого полягає у прийнятті рішення про апеляційне оскарження рішення, яким орган відмовив або відхилив запит заявника про доступ до публічної інформації або порушив право на доступ до публічної інформації чи повторне використання публічної інформації іншим способом, а в рамках апеляційного провадження також забезпечує нагляд за виконанням Закону [17]. В Україні декілька років тому розпочався процес запровадження інституту Інформаційного Комісара, однак наразі питання не вирішено. Учена Янішевська К. Д. підтримує ініціативу створення окремого незалежного інституту інформаційного комісара з питань доступу до публічної інформації [18, 90]. Однак, на наш погляд, задля забезпечення інституційної єдності варто підтримувати ідею запровадження посади Інформаційного комісара в Україні у складі офісу Уповноваженого ВРУ з прав людини.

Окрім цього ми вже зазначали, що у контексті притягнення осіб до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації не є достатнім розмір стягнень мінімальний розмір якого становить двадцять п'ять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (дивитися Розділ І). Варто зважати на нормативно-правові акти зарубіжних країн, які регламентують це питання містять суворі стягнення. Наприклад, у Канаді Access to Information Act встановлює мінімальний розмір штрафу у розмірі від однієї тисячі канадських доларів [19]. У Австралії Freedom of Information Act 1982 встановлює за невиконання певних доручень Інформаційного Комісара у сфері доступу до публічної інформації покарання у виді ув'язнення шести місяців [20]. Відповідно до Promotion of access to information act 2000 Південної Африки передбачені покарання у вигляді штрафів або ув'язнень на строк, що не перевищує двох років [21]. Можливо, міра стягнень обумовлена віднесенням порушень до сфери дії кримінального права у деяких країнах. Тим не менш зважаючи на невеликий розмір стягнень їні пропонуємо їх підвищити.

Таким чином, на основі кращих міжнародних практик пропонуємо: по-перше, підтримати загальну тенденцію щодо запровадження посади Інформаційного комісара в Україні у складі офісу Уповноваженого ВРУ з прав людини; по-друге, збільшити розмір стягнень за адміністративні правопорушення у сфері доступу до публічної інформації.

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи результати дослідження, отримані в процесі його виконання, ми вважаємо за необхідне акцентувати увагу на окремих положеннях, які дозволяють стверджувати про досягнення поставлених мети і завдань.

По-перше, ми дослідили у загальному контексті історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації. Було з'ясовано, що на європейському континенті впродовж XVIII століття сформувалося бачення доступу до публічної інформації як «right to know», однак скоріше воно не виступало окремим суб'єктивним правом особи, а було передумовою повної реалізації права на свободу слова. Водночас повноцінно право на інформацію закріпилося у конституційних актах європейських держав ближче до кінця XX століття. В Україні сфера притягнення до юридичної відповідальності винних осіб почала розвиватися після прийняття спеціалізованого закону.

По-друге, ми розглянули доктринальні положення, тому сформуvalи своє бачення адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації в двох аспектах. У першому аспекті адміністративну відповідальність можна розглядати як правову гарантію, що сприяє реалізації права на доступ до публічної інформації, оскільки її наявність дозволяє реально скористатися цим правом. Вона стимулює забезпечення законності і охорони правопорядку, інтересів особистості, суспільства і держави. У другому аспекті адміністративна відповідальність (як і інші види юридичної відповідальності) виступає своєрідним елементом примусу дотримання законодавства та асоціюється із негативними наслідками для порушника.

По-третє, ми висвітлили нормативні засади притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації, а також зрозуміли, що законодавчі положення потребують вдосконалення. Ми вважаємо, що застосування стягнень у вигляді штрафів або громадських робіт є цілком справедливими з точки зору вибору виду стягнення за порушення, однак не достатнім за якісним критерієм, оскільки розмір стягнень є незначним. Таким чином, ми пропонуємо, вилучити із КК України норму, що криміналізує незаконну відмову у доступі журналіста до інформації та закріпити відповідне положення у КУпАП. Водночас можна підвищити розмір санкції за цей вид правопорушень вчинених щодо журналістів.

По-четверте, ми здійснили правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. Ми встановили недостатню компетентність посадових осіб, що складають протоколи про адміністративні правопорушення, що в подальшому призводить до затягування строків розгляду справ, а тому навіть за наявності вини особа має змогу уникнути стягнення. Такі ситуації виникають навіть тоді, коли протокол про адміністративну відповідальність складають фахівці у галузі права. Тому ми пропонуємо проводити навчання, тренінги та семінари для суб'єктів, що здійснюють фіксацію правопорушень та притягнення до адміністративної відповідальності [Додаток Е]. Ми з'ясували, що винні особи не несуть адміністративної відповідальності за свої діяння, оскільки строк притягнення до адміністративної відповідальності є досить коротким для повної та своєчасної реалізації усієї процедури, яка закладена в законодавстві, що підтверджується судовою практикою. Вирішенням такої проблеми могло б бути подовження строків притягнення до адміністративної відповідальності.

По-п'яте, ми окреслили зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. На основі кращих міжнародних практик пропонуємо: по-перше, підтримати

загальну тенденцію щодо запровадження посади Інформаційного комісара в Україні у складі офісу Уповноваженого ВРУ з прав людини; по-друге, збільшити розмір стягнень за адміністративні правопорушення у сфері доступу до публічної інформації.

Список використаних джерел

1. Шишко В. Й. Міжнародний досвід реалізації права доступу громадян до публічної інформації // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ : збірник наукових праць / Львівський державний університет внутрішніх справ. – Львів, 2016 року. – С. 235-244. – (Серія юридична; вип. 2). – ISSN 2311-8040.
2. The Declaration of the Rights of Man and of the Citizen (1789). URL: <https://sites.google.com/site/humanrightsevolution/french-declaration>.
3. Jack Beatson and Yvonne Cripps (eds) Freedom of Expression and Freedom of Information: Essays in Honour of Sir David Williams (Oxford University Press, Oxford, 2000) 349.
4. Старченко А. Ю. Правова регламентація доступу до публічної інформації / А. Ю. Старченко // Вісник Одеського національного університету. Серія: Правознавство. – 2011 року. – Т. 16. – Вип. 9. – С. 189-195.
5. Гоголь Б.М. Доступність публічної інформації як важлива гарантія права на інформацію // Вісник господарського судочинства : офіційний друкований орган Вищ. господ. суду України / Вищий господарський суд України. – Київ, 2015 року. – № 1. – С. 149-154.
6. Грибанов В. П. Осуществление и защита гражданских прав/ В. П./ Грибанов - 2е изд. стереотип. - М.: Статут, 2001 года. - 411 с.
7. Закон України «Про доступ до публічної інформації» № 2939-VI від 13. 01. 2011 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.

8. Щорічна доповідь Уповноваженого Верховної ради України з прав людини про стан дотримання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні за 2018 року. URL: <http://www.ombudsman.gov.ua>.
9. Кодекс України про адміністративні правопорушення № 8073-X від 07. 12. 1984 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/80732-10>.
10. Кримінальний кодекс України № 2341-III від 05. 04. 2001 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.
11. Постанова Шевченківського районного суду міста Києва від 29. 01. 2019 року у справі №761/46154/18. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/79571020>.
12. Постанова Мар'їнського районного суду Донецької області від 18. 06. 2019 року у справі № 237/2231/19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/85537229>.
13. Постанова Лубенського міськрайонного суду Полтавської області від 05. 08. 2019 року у справі № 539/2967/19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/83473887>.
14. Постанова Бершадського районного суду Вінницької області у справі № 126/2735/19 від 24 грудня 2019 року. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/86570332>.
15. Постанова Городнянського районного суду Чернігівської області від 18. 09. 2019 року у справі № 732/1549/19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/84353348>.
16. Постанова Свалявського районного суду Закарпатської області від 19. 11. 2019 року у справі № 306/1660/19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/85759702>.
17. Information Commissioner Act (published in Official gazette of the Republic of Slovenia, no. 113/2005). URL: <https://www.ip-rs.si/en/legislation/information-commissioner-act/>.
18. Янішевська К.Д. Адміністративно-правове регулювання доступу до публічної інформації / К.Д. Янішевська, Є.О. Балекно // Правові горизонти / М-во освіти і науки України ; Сум. держ. ун-т, Навч.-наук. ін-т права ; редкол.: 0.

Гаруст Ю.В., Павленко Б.О., Айден Ульвіє [та ін.]. – Суми, 2018. – Вип. 13 (26). – С. 86-91. – ISSN 2519-2353.

19. Access to Information Act (R.S.C., 1985, c. A-1) (Version of document from 2019-06-21 to 2019-07-01). URL: <https://laws-lois.justice.gc.ca/eng/acts/A-1/20190621/P1TT3xt3.html>.

20. Freedom of Information Act 1982 assented to 2 February 2000 No. 3, 1982 compilation No. 95 Australia. URL: <https://www.legislation.gov.au/Details/C2019C002820>.

21. Promotion of access to information act 2000 [Date of commencement: 9 March 2001]. URL: https://www.environment.gov.za/sites/default/files/legislations/promotion_of_accessto_information_act.pdf.

Додаток А

Анотація

Актуальність теми. Тенденції останніх років свідчать про трансформації українського суспільства у напрямку інформатизації. Саме тому питання ефективної реалізації інформаційних прав людини є надзвичайно важливим, особливо варто зважати на тематику доступу до публічної інформації, яка активно обговорюється у європейській спільноті. Щороку сотні справ у сфері доступу до публічної інформації розглядаються уповноваженими органами та українськими судами. Таким чином, держава здійснює притягнення порушників права на доступ до публічної інформації до адміністративної відповідальності. У цьому контексті варто також згадати про правові проблеми нормативно-правового регулювання і неоднозначність правозастосування положень національного законодавства.

Зважаючи на викладене актуалізується необхідність у комплексному аналізі теоретичних і практичних засад притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації з метою висвітлення рекомендацій щодо покращення функціонування цієї сфери. Варто наголосити, на теоретичному рівні тематика – недостатньо розроблена про що свідчить невелика кількість наукових праць. Загальні положення про реалізацію права на доступ до публічної інформації досліджували науковці: Є. О. Баленко, Гоголь Б. М., В. П. Грибанов, К. Д. Янішевська та інші. Однак фундаментальних

досліджень саме щодо аналізу притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації нам не вдалося віднайти.

Мета і завдання наукової роботи. Мета наукової роботи – здійснити аналіз теоретичних та практичних основ притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації на базі комплексного аналізу адміністративно-правової доктрини, положень законодавства, судової практики, а також практики європейських країн.

Завдання: 1) дослідити у загальному контексті історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації; 2) розглянути доктринальне розуміння адміністративної відповідальності як гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації; 3) висвітлити нормативні засади притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації; 4) здійснити правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації; 5) окреслити зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації; 6) надати рекомендації щодо вдосконалення національного законодавства та практики у сфері притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Об'єкт дослідження — суспільні відносини у сфері притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Предмет дослідження — наукові джерела, законодавство, судова практика у сфері притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Методи дослідження. З метою розв'язання наукових завдань ми використовували методологію комплексного та системного підходу. Ми оперували історичним методом при проведенні історичного огляду становлення інституту доступу до публічної інформації а саме при висвітленні історичної

ретроспективи розвитку цієї сфери (див. п. 1 розділу I). Формально-логічним методом послуговувалися, здійснюючи змістовну та послідовну обробку правових норм, для визначення нормативного закріплення порядку притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (див. п. 3 розділу I). Емпіризм відображений при написанні звернень до органів державної влади щодо врахування результатів дослідження у своїй роботі. Статистичним методом ми оперували при обробці статистичних даних щодо практики розгляду справ (див. п. 1. 3 розділу I). Метод структурного аналізу та синтезу використаний при змістовній обробці судових рішень (див. п. 1 розділу II). Порівняльний метод використовувався під час ознайомлення з міжнародним досвідом щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (див. п. 2 розділу II).

Загальна характеристика роботи

Структура наукової роботи складається із вступу, двох розділів основної частини, висновків, списку використаних джерел, додатків. Обрана структура дозволяє досягти мети та реалізувати поставлені завдання.

У **Вступі** обґрунтовано актуальність теми наукової роботи, сформульовано мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, охарактеризовано використану методологію дослідження, а також визначено наукову новизну, практичне значення одержаних результатів, їх апробацію.

Розділ I Загальнотеоретичні засади правового регулювання адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації складається з трьох підрозділів, присвячений аналізу теоретико-правових основ тематики.

У підрозділі 1.1 **Історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації** ми дослідили у загальному контексті історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації. Було з'ясовано, що на європейському континенті впродовж XVIII століття сформувалося бачення доступу до публічної інформації як «right to

know», однак скоріше воно не виступало окремим суб'єктивним правом особи, а було передумовою повної реалізації права на свободу слова.

У підрозділі 1.2 Адміністративна відповідальність як гарантія забезпечення права на доступ до публічної інформації ми розглянули доктринальні положення, тому сформували своє бачення адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації в двох аспектах через призму наукових позицій та вітчизняного законодавства.

У підрозділі 1.3 Нормативні засади адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації ми висвітлили нормативні засади притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації, а також зрозуміли, які законодавчі положення потребують вдосконалення. У контексті притягнення до юридичної відповідальності було розглянуто положення КУпАП та КК України.

Розділ II Практика притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації складається з двох підрозділів.

У підрозділі 2.1 Правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації ми здійснили правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. Встановили, що загальні місцеві суди, яким підвідомчі справи про адміністративні правопорушення за статтею 212³ КУпАП можуть повертати протокол для дооформлення, визнавати особу винною у вчиненні адміністративного правопорушення та закривати провадження у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності, закривати провадження у справі у зв'язку із закінченням строків притягнення до адміністративної відповідальності без встановлення вини особи, визнавати особу винною та накладати адміністративне стягнення, визнавати особу винною та звільнити від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю,

закрити провадження у справі у зв'язку з відсутністю в діянні особи події та складу адміністративного правопорушення.

У підрозділі 2. 3 Зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації ми окреслили зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. Зокрема, мова йде про досвід Словенії, Канади, Австралії, Південної Африканської Республіки та інших країн.

Висновки

По-перше, ми дослідили у загальному контексті історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації. Було з'ясовано, що на європейському континенті впродовж XVIII століття сформувалося бачення доступу до публічної інформації як «right to know», однак скоріше воно не виступало окремим суб'єктивним правом особи, а було передумовою повної реалізації права на свободу слова. Водночас повноцінно право на інформацію закріпилося у конституційних актах європейських держав ближче до кінця XX століття. В Україні сфера притягнення до юридичної відповідальності винних осіб почала розвиватися після прийняття спеціалізованого закону.

По-друге, ми розглянули доктринальні положення, тому сформували своє бачення адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації в двох аспектах. У першому аспекті адміністративну відповідальність можна розглядати як правову гарантію, що сприяє реалізації права на доступ до публічної інформації, оскільки її наявність дозволяє реально скористатися цим правом. Вона стимулює забезпечення законності і охорони правопорядку, інтересів особистості, суспільства і держави. У другому аспекті адміністративна відповідальність (як і інші види юридичної відповідальності)

виступає своєрідним елементом примусу дотримання законодавства та асоціюється із негативними наслідками для порушника.

По-третє, ми висвітлили нормативні засади притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації, а також зрозуміли, що законодавчі положення потребують вдосконалення. Ми вважаємо, що застосування стягнень у вигляді штрафів або громадських робіт є цілком справедливими з точки зору вибору виду стягнення за порушення, однак не достатнім за якісним критерієм, оскільки розмір стягнень є незначним. Таким чином, ми пропонуємо, вилучити із КК України норму, що криміналізує незаконну відмову у доступі журналіста до інформації та закріпити відповідне положення у КУпАП. Водночас можна підвищити розмір санкції за цей вид правопорушень вчинених щодо журналістів.

По-четверте, ми здійснили правовий аналіз судових рішень національних судів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. Ми встановили недостатню компетентність посадових осіб, що складають протоколи про адміністративні правопорушення, що в подальшому призводить до затягування строків розгляду справ, а тому навіть за наявності вини особа має змогу уникнути стягнення. Такі ситуації виникають навіть тоді, коли протокол про адміністративну відповідальність складають фахівці у галузі права. Тому ми пропонуємо проводити навчання, тренінги та семінари для суб'єктів, що здійснюють фіксацію правопорушень та притягнення до адміністративної відповідальності [Додаток Е]. Ми з'ясували, що винні особи не несуть адміністративної відповідальності за свої діяння, оскільки строк притягнення до адміністративної відповідальності є досить коротким для повної та своєчасної реалізації усієї процедури, яка закладена в законодавстві, що підтверджується судовою практикою. Вирішенням такої проблеми могло б бути подовження строків притягнення до адміністративної відповідальності.

По-п'яте, ми окреслили зарубіжний досвід притягнення до юридичної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. На основі кращих міжнародних практик пропонуємо: по-перше, підтримати загальну тенденцію щодо запровадження посади Інформаційного комісара в Україні у складі офісу Уповноваженого ВРУ з прав людини; по-друге, збільшити розмір стягнень за адміністративні правопорушення у сфері доступу до публічної інформації.

Наукова новизна. Удосконалено теоретичний базис історико-правового становлення та функціонування інституту притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації. Аргументовано необхідність розгляду адміністративної відповідальності, зокрема, як гарантії забезпечення права на доступ до публічної інформації та класичного елементу державного примусу. Встановлено деякі проблеми нормативно-правового регулювання порядку притягнення до адміністративної відповідальності на законодавчому рівні. Виокремлено основні аспекти судового розгляду справ за статтею 212³ КУпАП. Надано актуальні рекомендації щодо вдосконалення національного законодавства та правозастосування у сфері притягнення до адміністративної відповідальності щодо доступу до публічної інформації на основі міжнародного досвіду.

Апробація результатів наукового дослідження відбулася шляхом участі у конференціях та публікації тез.

1. Всеукраїнська студентська Захист та реалізація прав та свобод людини: досвід України та європейських країн, що відбулася у Київському університеті туризму, економіки і права 14 листопада 2017 року (м. Київ, Україна) (публікація № 1) [Додаток Б].

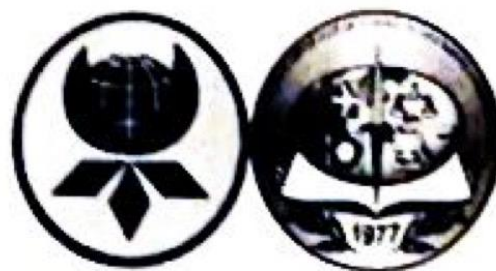
2. Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція «Правові засади організації та здійснення публічної влади», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права 23 – 30 квітня 2018 року (м. Хмельницький, Україна) (публікація № 2) [Додаток В].

3. Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих вчених «Актуальні питання розвитку юридичної науки та практики», що відбулась у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка 15 листопада 2019 року (публікації № 3 та № 4)[Додаток Г] та [Додаток Г] (м. Київ, Україна).

4. Міжнародна наукова конференція студентів, магістрантів і аспірантів «Держава і право в умовах глобалізації», що відбулась у Білоруському державному університеті 1-2 листопада 2019 року (м. Мінськ, Білорусь) (публікація № 5) [Додаток Д].

Теоретичне і практичне значення роботи. Практичне значення результатів полягає у можливості їх використання: у науковій діяльності – для розроблення моделі правового регулювання притягнення до адміністративної відповідальності; у законотворчій діяльності – для вдосконалення законодавства; у навчальному процесі – при підготовці навчально-методичної літератури з навчальних дисциплін; у правозастосовній діяльності – при реалізації владних повноважень щодо притягнення до адміністративної відповідальності. Практична спрямованість результатів дослідження полягає в тому, що направлено ряд пропозицій до органів державної влади та отримано їх схвалення [Додаток Е].

Додаток Б

**КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТУРИЗМУ,
ЕКОНОМІКИ І ПРАВА**

**КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ КОЛЕДЖ ТУРИЗМУ ТА
ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА**

ЗБІРНИК

**матеріалів міжвузівської
студентської науково-теоретичної конференції**

**«ЗАХИСТ І РЕАЛІЗАЦІЯ
ПРАВ ТА СВОБОД ЛЮДИНИ:
ДОСВІД УКРАЇНИ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИХ
КРАЇН»**

14 листопада 2017 р.

м. Київ

Semper fidelis

УДК 342.7
ББК 67.400.7

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Федорченко В. К. - ректор Київського університету туризму, економіки і права, доктор педагогічних наук, професор, президент Асоціації навчальних закладів України туристського і готельного профілю, Заслужений працівник культури України

Матвієнко А. Т. - кандидат наук зі соціальних комунікацій, доцент, директор Київського державного коледжу туризму та готельного господарства

Фатхутдінова О. В. - к.ю.н., д.ф.н., професор, Заслужений юрист України, декан юридичного факультету Київського університету туризму, економіки і права

Федорченко Н. В. - д.ю.н., доцент, професор КУТЕП, завідувач кафедри цивільного права та правового забезпечення туризму Київського університету туризму, економіки і права

Чернин В. М. - к.ю.н., доцент, професор КУТЕП, Заслужений юрист України, завідувач кафедри загальноюридичних дисциплін Київського університету туризму, економіки і права

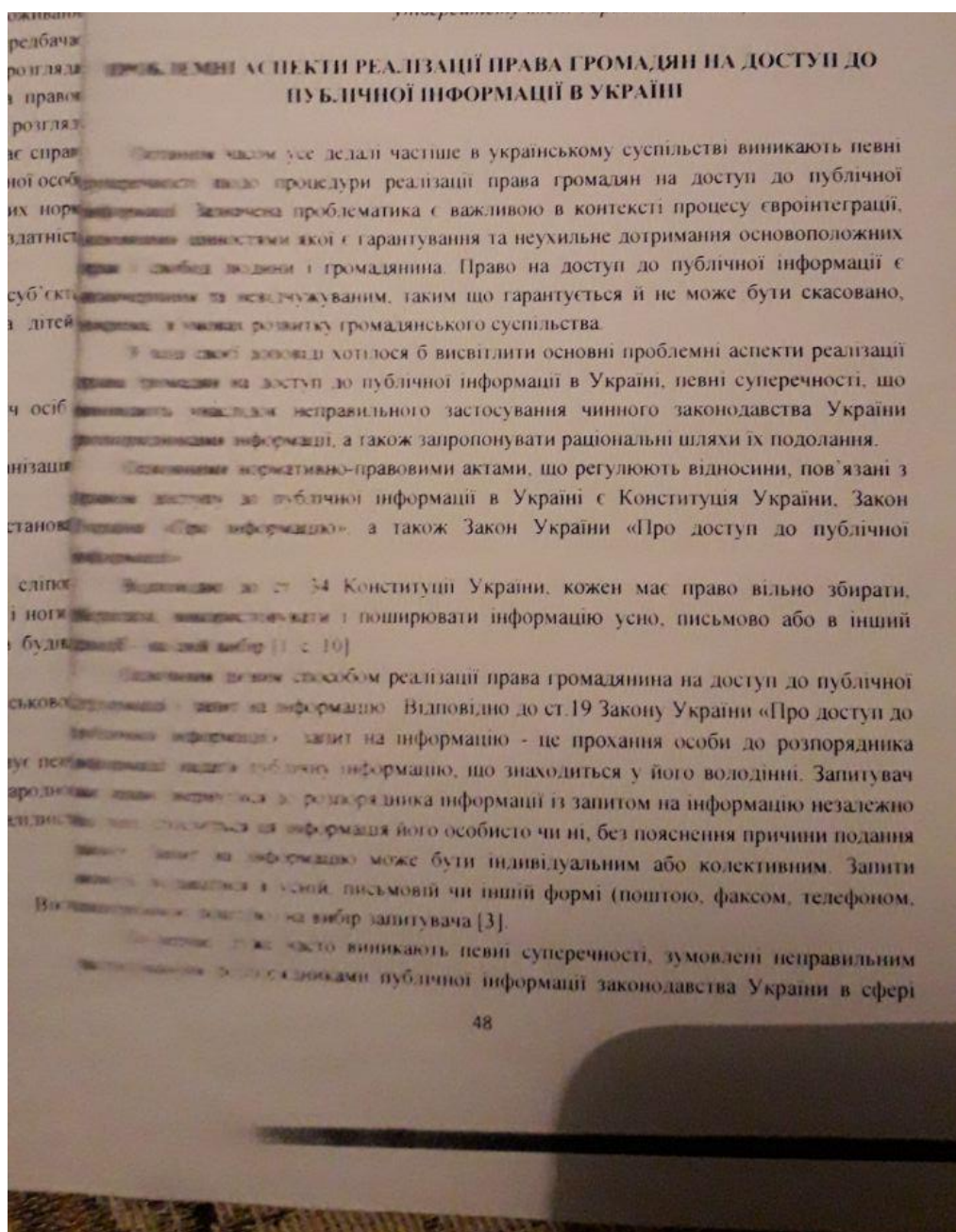
Вишневська Ю. В. - к.ю.н., доцент кафедри цивільного права та правового забезпечення туризму Київського університету туризму, економіки і права

Максимова Л. О. - к.ю.н., доцент, доцент кафедри загальноюридичних дисциплін Київського університету туризму, економіки і права

Коросташивець Ю. Г. - к.ю.н., викладач вищої категорії, голова інклюзивної комісії правових дисциплін Київського державного коледжу туризму та готельного господарства

Камінська Н. С. - старший викладач кафедри цивільного права та правового забезпечення туризму Київського університету туризму, економіки і права

Захист і реалізація прав та свобод людини: досвід України та європейських країн. [збірник матеріалів міжвузівської студентської науково-теоретичної конференції, Київський університет туризму, економіки і права, Київський державний коледж туризму та готельного господарства, м. Київ, 14 листопада 2017 р.] - 205 с

законі на інформації умови адміністративної відповідальності, передбачену ст 212-3 ККУА є саме порушення закону України "Про доступ до публічної інформації", а не порушення відносно інформації з обмеженим доступом, та права людини відносно запитів на інформацію, несанкціонована інформація, неправдива інформація, недостовірні дані, невірне подання інформації, надання інформації в неформаті, неясна інформація, — тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від 10 до 20 тисяч гривень або до трьох місяців позбавлення волі, якщо до ст 221 ККУА справи про адміністративні правопорушення щодо статті 212-3 ККУА розглядаються судами районних, районних у місті, обласних і місцевих країнських судів [2].

[illegible][illegible]

Конституція України: від 28 червня 1996 р. // Суми: ФОП Соколик Б.В. – 2010.

кодексу України від 07.12.1984 № 8073-ІІІ. [Електронний ресурс]. – Електрон. дан. – К.: Видавничий дім «Антикорупція», 2017. – 1 с. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.

доставляються. Доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року № 44-ІІІ «Про доступ до публічної інформації». – Електрон. дан. – К.: Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua>.

комендовані також було
о з веб-сайту zakon0.rada.gov.ua
Закон України від 2 жовтня 1996 року
Електронний ресурс]. – Електрон. дан. – К.: Верховна Рада України. –

Батраков Антон,
студент 4 курсу юридичного факультету Київського
університету туризму, економіки і права

розпорядник
ня вчених
сповідальних

КІЇВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Додаток В

Хмельницька обласна рада
Хмельницький університет управління та права
Навчально-наукова лабораторія дослідження проблем
публічного адміністрування та децентралізації влади
Науково-дослідного інституту державного будівництва
та місцевого самоврядування
Національної академії правових наук України

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Збірник тез

*Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
(м. Хмельницький, 23–30 квітня 2018 року)*

Хмельницький
2018

**Хмельницька обласна рада
Хмельницький університет управління та права
Навчально-наукова лабораторія дослідження проблем
публічного адміністрування та децентралізації влади
Науково-дослідного інституту державного будівництва та
місцевого самоврядування
Національної академії правових наук України**

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

***збірник тез
Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції
(м. Хмельницький, 23 – 30 квітня 2018 року)***

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ
2018**

УДК 342.9(477)

П 68

П 68 Правові засади організації та здійснення публічної влади :
збірник тез Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
(м. Хмельницький, 23–30 квітня 2018 року). – Хмельницький :
Хмельницький університет управління та права, 2018. – 131 с.

ISBN 978–617–7572–10–6

У збірнику представлені доповіді, які були подані на Всеукраїнську науково-практичну інтернет-конференцію «Правові засади організації та здійснення публічної влади», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права 23 – 30 квітня 2018 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямів: «Конституційно-правові засади організації та здійснення публічної влади: вітчизняний та зарубіжний досвід», «Проблеми та перспективи реформування територіальної організації публічної влади в Україні», «Адміністративно-правові засади організації та здійснення публічної влади», «Фінансово-правові аспекти організації та здійснення публічної влади», «Місце і роль інформаційного права в діяльності органів публічної влади».

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читацький загал.

Організаційний комітет Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції «Правові засади організації та здійснення публічної влади» не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи вищих навчальних закладів і наукових установ, які рекомендували ці матеріали до друку.

УДК 342.9(477)

ISBN 978–617–7572–10–6

© Колектив авторів, 2018
© Хмельницький університет
управління та права, 2018

Semper fidelis

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ГРОМАДЯНИНА ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

Останнім часом усе дедалі частіше в українському суспільстві виникають певні суперечності щодо процедури реалізації права громадян на доступ до публічної інформації. Зазначена проблематика є важливою в контексті процесу євроінтеграції, основними цінностями якої є гарантування та неухильне дотримання основоположних прав і свобод людини і громадянина. Право на доступ до публічної інформації є невичерпним та невідчужуваним, таким що гарантується й не може бути скасовано, зокрема, в умовах розвитку громадянського суспільства.

У ході своєї доповіді хотілося б висвітлити основні проблемні аспекти реалізації права громадян на доступ до публічної інформації в Україні, певні суперечності, що виникають унаслідок неправильного застосування чинного законодавства України розпорядниками інформації, а також запропонувати раціональні шляхи їх подолання.

Основними нормативно-правовими актами, що регулюють відносини, пов'язані з правом доступу до публічної інформації в Україні є Конституція України, Закон України «Про інформацію», а також Закон України «Про доступ до публічної інформації».

Відповідно до ст.34 Конституції України, кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір [1, с. 10].

Основним дієвим способом реалізації права громадянина на доступ до публічної інформації є запит на інформацію. Відповідно до ст.19 Закону України «Про доступ до публічної інформації», запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні. Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту [3].

По-перше, дуже часто виникають певні суперечності, зумовлені неправильним застосуванням розпорядниками публічної інформації законодавства України в сфері доступу до публічної інформації та звернення громадян. Повсякчас запити на інформацію сприймають та розглядають як звернення громадян, наслідком чого є порушення конституційного права особи на інформацію, оскільки законодавство України про звернення громадян передбачає інші терміни розгляду звернень та права заявника. Зокрема, відповідно до ст. 20 Закону України «Про доступ до публічної інформації», розпорядник інформації має надати відповідь на запит на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту. У разі якщо запит на інформацію стосується інформації, необхідної для захисту життя чи свободи особи, щодо стану довкілля, якості харчових продуктів і предметів побуту, аварій, катастроф, небезпечних природних явищ та інших надзвичайних подій, що сталися або можуть статись і

загрожують безпеці громадян, відповідь має бути надана не пізніше 48 годин з дня отримання запиту [3], а згідно зі ст. 20 Закону України «Про звернення громадян» звернення розглядаються і вирішуються у термін не більше одного місяця від дня їх надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення, – невідкладно, але не пізніше п'ятнадцяти днів від дня їх отримання. Якщо в місячний термін вирішити порушені у зверненні питання неможливо, керівник відповідного органу, підприємства, установи, організації або його заступник встановлюють необхідний термін для його розгляду, про що повідомляється особі, яка подала звернення. При цьому загальний термін вирішення питань, порушених у зверненні, не може перевищувати сорока п'яти днів [4].

По-друге, законодавцем не визначено чіткого способу, у який запитувачу повинна бути надана публічна інформація за його запитом, що викликає значні зловживання з боку розпорядників інформації. У разі повідомлення запитувача поштою дуже часто порушуються терміни розгляду запитів на інформацію, оскільки пересилання поштових відправлень по Україні в середньому становить 3-5 днів. Актуальною також є проблема надсилання відповідей на запити на інформацію звичайними поштовими відправленням, що не фіксується, такі листи часто губляться під час пересилання й не доставляються адресатам, запитувачам інформації, наслідком чого є порушення їх гарантованого права на інформацію. На мою думку, відповідь на запит на інформацію (у разі повідомлення запитувача поштою) необхідно надсилати виключно рекомендованим поштовим відправленням, яке можливо відслідкувати. Доцільним також було б створення Єдиного інтернет-порталу інформаційних запитів за аналогією з веб-сайтом Державної установи «Урядовий контактний центр», а також Інформаційної гарячої телефонної лінії за аналогією з Урядовою гарячою лінією. Такі ресурси виступали б певним посередником, сприяли ефективному надходженню запитів на інформацію від запитувачів до розпорядників інформації, а також відповідей від розпорядників інформації до запитувачів.

По-третє, необхідність удосконалення механізму притягнення винних у порушенні законодавства посадових та службових осіб до юридичної відповідальності. У разі порушення права запитувача на доступ до публічної інформації, він має право звернутися зі скаргою до керівника чи органу вищого рівня, Уповноваженого Верховної ради України з прав людини або з позовом до суду про оскарження дій чи бездіяльності розпорядника інформації. Порушення законодавства про доступ до публічної інформації зумовлює адміністративну відповідальність, передбачену ст. 212-3 КУпАП, а саме порушення Закону України «Про доступ до публічної інформації», а саме: необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом, ненадання відповіді на запит на інформацію, ненадання інформації, неправомірна відмова в наданні інформації, несвоєчасне або неповне надання інформації, надання недостовірної інформації, – тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Відповідно до ст. 221 КУпАП справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 212-3 КУпАП розглядаються суддями районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів [2].

На мою думку, необхідно посилити адміністративне стягнення в разі скоєння правопорушення у сфері доступу до публічної інформації, що сприяло б різкому зменшенню кількості подібних правопорушень. А також забезпечити розгляд цих справ не в судовому порядку, а в адміністративному (адміністративними комісіями при органах місцевого самоврядування), що сприятиме зменшенню завантаженості судів (суддів), зокрема щодо розгляду матеріалів у справах про адміністративні правопорушення.

Таким чином, у ході доповіді було висвітлено основні положення чинного законодавства України в сфері доступу до публічної інформації, проблемні аспекти реалізації права громадян на доступ до публічної інформації, а також запропоновано юридичні шляхи їх розв'язання. Наголошення на актуальності запропонованої проблематики є вкрай важливим, оскільки дієвий механізм реалізації права громадян на доступ до публічної інформації є запорукою прогресивного розвитку громадянського суспільства правової держави загалом.

Використані джерела:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. (редакція від 30.09.2016 р.). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр
2. Про адміністративні правопорушення: Кодекс України від 07.12.1984 № 8073–X (редакція від 26.10.2017 р.). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/80732-10>.
3. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13 січня 2011 року № 2939–VI (редакція від 01.05.2015 р.). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>.
4. Про звернення громадян : Закон України від 02 жовтня 1996 року № 393/96–ВР (редакція від 05.10.2016 р.). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/393/96-вр>

Додаток Г

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Юридичний факультет

Рада молодих вчених

Наукове товариство студентів

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ»

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

студентів, аспірантів та молодих вчених

до Всесвітнього Дня науки

15 листопада 2019 року

Київ – 2019

УДК 34 (477)
А 43

А 43 Актуальні питання розвитку юридичної науки та практики: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (15 листопада 2019 року) / Редкол.: докт. юрид. наук, проф. І. С. Гриценко (голова), канд. юрид. наук І. С. Сахарук (відп. ред.) та ін. – К., 2019. – 369 с.

Верстка: А.В. Іваницький, К.А. Затулко, А.О. Левченко, А.В. Матат, О.П. Пилипчук, І.С. Сахарук, Л.В. Слива.

У збірнику вміщено матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання розвитку юридичної науки та практики» присвяченої Дню науки юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (15 листопада 2019 р.). Збірник охоплює дослідження проблем прав людини, теорії та історії права та держави, конституційного, адміністративного, інформаційного, міжнародного публічного, фінансового права. Для фахівців, які працюють у вищезазначених галузях, науковців, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів і студентів.

© Юридичний факультет Київського національного
університету імені Тараса Шевченка, 2019
© Колектив авторів, 2019

Semper fidelis

Історико-правові основи формування та розвитку права на доступ до публічної інформації

Передусім, зазначимо, що право на доступ до публічної інформації історично почало формуватися всередині XVIII століття. Декілька століть знадобилося для того, щоб осмислити у повній мірі цінність згаданої можливості та конституційно закріпити її у актах демократичних країн.

Історична згадка про можливість вільного одержання громадянами інформації вперше датується 1766 роком. Саме тоді вийшов Акт про свободу преси у Швеції у якому. Учений Шишко В. Й. зазначає, що Швеція є країною на яку потрібно рівнятися у

Конституційне право та права людини

контексті правового регулювання права на доступ до публічної інформації, оскільки вона перша закріпила принцип “свободи інформації”. Поширення ідей свободи слова та відкритості певної суспільно-важливою інформації ми пов’язуємо із Французькою революцією, оскільки прогресивні положення знайшли своє відображення у Декларації прав людини і громадянина 1789 року. Зазначимо, що у цьому акті згадується: «All the citizens have a right to decide, either personally or by their representatives, as to the necessity of the public contribution; to grant this freely; to know to what uses it is put; and to fix the proportion, the mode of assessment and of collection and the duration of the taxes» [The Declaration of the Rights of Man and of the Citizen (1789). [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://sites.google.com/site/humanrightsevolution/french-declaration>].

Водночас наведемо цитату науковця Девіда Вільямса, яка пояснює зв’язок права на свободу слова та права на доступ до інформації: «The foundation of the argument for including a right to information under the umbrella of freedom of expression is that access to information is a pre-condition of the full exercise of the right to freedom of expression» [Beatson and Cripps (eds), *Freedom of Expression and Freedom of Information: Essays in Honour of Sir David Williams* (Oxford: Oxford University Press, 2000)]. Разом з тим, свободу слова, інформації не можна ототожнювати з правом на доступ до інформації, оскільки вони хоча й мають однакову мету забезпечення реалізації потреби людини в інформації, проте у них різне функціональне призначення [Старченко А. Ю. *Правова регламентація доступу до публічної інформації* / А. Ю. Старченко // *Вісник Одеського національного університету. Серія: Правознавство*. - 2011. – Т. 16. – Вип. 9. – С. 190].

Ідеї конституційного закріплення права на інформацію з’явилися у Швеції, однак широкого поширення набули лише у XX столітті при проголошенні більшості європейських конституцій. Зауважимо, що це відбувалося першочергово в скандинавських країнах.

Зазначимо, що важливу роль зіграла резолюція 59 (1) Генеральної Асамблеї ООН про свободу інформації 1946 р. У ній встановлено, що свобода інформації є основним правом і є основою всіх свобод. Свобода інформації передбачає право збирати, передавати та публікувати новини в будь-якому місці та скрізь без нарікань.

Визнаними міжнародно-правовими стандартами, окрім згаданих також стали: Європейська конвенція про захист прав і основоположних свобод, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, Орухська конвенція та інші.

Демократичні тенденції у сфері забезпечення права на інформацію були встановлені в національному законодавстві України також. Зокрема, варто згадати про Конституцію України, Закон України «Про інформацію» та Закон України «Про доступ до публічної інформації». Водночас зауважимо, що Закон України «Про інформацію» не містить посилання на термін «публічну інформацію» як правову категорію, що свідчить про неузгодженість законодавчих актів. Ми вважаємо, що доцільно було б переглянути нормативно-правові акти, що регулюють інформаційну складову та досягти чіткості та ясності в понятійному апараті.

Не можна оминати увагою той факт, що спеціалізований законодавчий акт у сфері доступу до публічної інформації був прийнятий відносно нещодавно у 2011 році. При цьому найбільше до уваги було взято Конвенцію Ради Європи про доступ до офіційних документів та Модельний закон про свободу інформації міжнародної організації “Артикль 19”.

Сфера відповідальності за порушення законодавства про доступ до публічної інформації в Україні почала активно розвиватися саме після прийняття спеціалізованого нормативно-правового акту, оскільки зрозумілою та чіткою стала процедура реалізації права на доступ до публічної інформації.

Таким чином, на європейському континенті впродовж XVIII століття сформувалося бачення доступу до публічної інформації як «right to know», однак скоріше воно не виступало окремим суб'єктивним правом особи, а було передумовою повної реалізації права на свободу слова. При цьому варто зауважити, що право на свободу слова не є тотожним праву на доступ до публічної інформації. Водночас повноцінно право на інформацію закріпилося у конституційних актах європейських держав ближче до кінця XX століття. Зазначимо, що в Україні існує декілька важливих нормативно-правових актів, що регулюють питання доступу до публічної інформації, зауважимо, що сфера притягнення до юридичної відповідальності винних осіб почала розвиватися після його прийняття.

Додаток Г

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Юридичний факультет

Рада молодих вчених

Наукове товариство студентів

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ»

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

студентів, аспірантів та молодих вчених

до Всесвітнього Дня науки

15 листопада 2019 року

Київ – 2019

УДК 34 (477)

А 43

А 43 Актуальні питання розвитку юридичної науки та практики: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (15 листопада 2019 року) / Редкол.: докт. юрид. наук, проф. І. С. Гриценко (голова), канд. юрид. наук І. С. Сахарук (відп. ред.) та ін. – К., 2019. – 369 с.

Верстка: А.В. Іваницький, К.А. Затулко, А.О. Левченко, А.В. Матат, О.П. Пилипчук, І.С. Сахарук, Л.В. Слива.

У збірнику вміщено матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання розвитку юридичної науки та практики» присвяченої Дню науки юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка (15 листопада 2019 р.). Збірник охоплює дослідження проблем прав людини, теорії та історії права та держави, конституційного, адміністративного, інформаційного, міжнародного публічного, фінансового права. Для фахівців, які працюють у вищезазначених галузях, науковців, викладачів вищих навчальних закладів, аспірантів і студентів.

© Юридичний факультет Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2019
© Колектив авторів, 2019

Semper fidelis

Нормативні засади адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації

На сьогодні питання щодо притягнення суб'єктів владних повноважень до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації є надзвичайно актуальним.

Згідно статистичних даних висвітлених у щорічній доповіді Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за 2018 рік до Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини надійшло близько 4201 повідомлення про порушення права на доступ до інформації. До слова зазначимо, що за цей же рік було складено 295 протоколів за порушення вимог законодавства в сфері доступу до публічної інформації [1]. Тому дослідження особливостей притягнення до адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації потребує особливої уваги.

На нашу думку, варто зауважити, що Кодекс України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) містить розгорнуті положення щодо порушення права на доступ до публічної інформації. Передусім, згадаємо положення статті 91⁴ КУпАП, що визначає адміністративним правопорушенням відмову від надання чи несвоєчасне надання за запитом повної та достовірної екологічної інформації, передбаченої законодавством. Цікаво зауважити, що це положення було закріплено у 2002 році до прийняття спеціального акту Закону України «Про доступ до публічної інформації», який регулює детальну правову процедуру. Зазначимо, що до адміністративної відповідальності притягають розпорядників інформації відповідно до статті 212-3 КУпАП. Склад правопорушень утворюють діяння, які за об'єктивною стороною передбачають: неоприлюднення інформації, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню; необґрунтоване віднесення інформації до

Переможцю секції
«Інформаційне право»
 у номінації
«Кращий учасник дискусії»

Semper fidelis

Міжнародної науково-практичної конференції
 «Актуальні питання розвитку
 юридичної науки та практики»
 15 листопада 2019 року

Декан
 юридичного факультету

І.С. Гриценко

Додаток Д

БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧЕСКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ГОСУДАРСТВО И ПРАВО В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

**Программа
международной научной конференции
студентов, магистрантов и аспирантов**

(Минск, 1-2 ноября 2019 г.)

Минск
2019

ПРОГРАММА
МЕЖДУНАРОДНОЙ НАУЧНОЙ КОНФЕРЕНЦИИ
СТУДЕНТОВ, МАГИСТРАНТОВ И АСПИРАНТОВ

«Государство и право в условиях глобализации»

1-2 ноября 2019 г.

1 ноября 2019 г.

9-00 – 10-00 – Регистрация участников конференции
(Ленинградская, 8; 1-й этаж)

10-00 – 11-20 – Открытие конференции.
(Ленинградская, 8; ауд. 609)

Приветственное слово декана юридического
факультета, доктора юридических наук, профессора
Сергея Александровича Балашенко

Пленарное заседание

11-30 – 12-00 – Кофе-пауза
(фойе 6 этажа)

12-00 – 17-00 – Работа секций конференции

2 ноября 2019 г.

10-00 - 15-00 - Культурные мероприятия
(неофициальная часть)
(Ленинградская, 8; ауд. 307)

7. Мошенничество в сфере информационных технологий: способы совершения и проблемы расследования
Кузнецова Дария Сергеевна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
8. Особенности фоноскопического исследования в криминалистике
Мельничук Полина Олеговна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
9. Возможности использования гипноза и экстрасенсорики при расследовании преступлений
Новик Татьяна Вячеславовна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
10. Возможности использования полиграфа при расследовании преступлений
Паланевич Надежда Олеговна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
11. Мировые тенденции защиты паспортов в качестве средства обеспечения безопасности государств в условиях глобализации
Подрез Татьяна Александровна– курс. 4 к. Ин-та пограничной службы Республики Беларусь
Научный руководитель – ст. преп. **Лосева В.Г.**
12. Тактика допроса при расследовании мошенничества
Романенко Дмитрий Сергеевич– маг. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Орехова Е. П.**
13. Методика расследования злоупотребления властью или служебными полномочиями
Сакель Татьяна Мечиславовна– студ. 3 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
14. Инновационный подход в осмотре места пожара
Середа Виктория Юрьевна– студ. 3 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
15. Тактические операции, и их значение для раскрытия и расследования взяточничества
Трухан Елизавета Ивановна – маг. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**
16. Методика расследования преступлений как раздел науки криминалистики
Храмянкова Елизавета Викторовна – студ. 3 к. Могилевского гос. ун-та им. А.А.Кулешова
Научный руководитель – ст. преп. **Рыжанков А. Ю.**
17. О необходимости разработки методики расследования преступлений, совершаемых рецидивистами
Шамота Наталья Игоревна – студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хлус А.М.**

СЕКЦИЯ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО, ЗЕМЕЛЬНОГО И АГРАРНОГО ПРАВА

Ауд. 419

Председатель – к.ю.н., доцент **Лизгаро Виктория Евгеньевна**

Секретарь – студ. 4 к. БГУ **Мацулевич Дарья Александровна**

1. Некоторые аспекты правового понятия экологического вреда
Бобрик Дарья Сергеевна – студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Мороз О.В.**
2. К вопросу о правовом закреплении определения споров в сфере природоресурсных отношений
Глухов Алексей Сергеевич– маг. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Мороз О.В.**

3. Фактическая граница земельного участка: понятие и правовое значение
Красущий Георгий Вячеславович– соиск. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Шахрай И.С.**
4. Классификация радиоактивных отходов и её юридическое значение
Курганов Владимир Александрович – студ. 2 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н. доцент **Самусенко Л. А.**
5. Проблемы реализации экологических прав граждан
Куриленко Анастасия Андреевна;
Манухина Марина Александровна– студ. 3 к. Минского инновационного ун-та
Научный руководитель – ст. преп. **Васильева Ю.А.**
6. Государственно-частное партнерство в Республики Беларусь в области обращения с отходами
Курилович Мария Петровна– асп. БГУ
Научный руководитель – д.ю.н., профессор **Макарова Т.И.**
7. К вопросу об организационно-правовом обеспечении обращения с объектами растительного мира
Макарова Надежда Владиславовна – соиск. БГУ
Научный руководитель – д.ю.н., профессор **Балашенко С.А.**
8. Правовое понятие экономического механизма охраны окружающей среды и природопользования
Мацулевич Дарья Александровна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Мороз О.В.**
9. Экологические коридоры в Республике Беларусь: особенности правового регулирования
Мельничук Полина Олеговна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н. доцент **Лизгаро В.Е.**
10. Экологические аспекты развития возобновляемой энергетики в Республике Беларусь
Миранович Дарья Михайловна – студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н. **Ванькович Е. Э.**
11. Проблемные аспекты реализации права граждан на доступ к экологической информации в Украине

Semper fidelis

12. **Сергейчик Ирина Сергеевна**– маг. 2 к. БГУ
Научный руководитель – д.ю.н., профессор **Макарова Т.И.**
13. Особенности правового регулирования племенного разведения животных в различных странах
Соляник Сергей Валерьевич– соиск. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Кузьмич И.П.**
14. О правовой природе договоров, опосредующих использование объектов животного мира
Филиппенко Елизавета Павловна – маг. 2 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Шахрай И.С.**
15. Проблемные вопросы правового регулирования прав граждан на земельные участки
Цуканова Юлия Дмитриевна– студ. 4 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н., доцент **Хотько О.А.**
16. Новый Закон Республики Беларусь «О радиационной безопасности»
Шемпель Анна Александровна– студ. 2 к. БГУ
Научный руководитель – к.ю.н. доцент **Самусенко Л. А.**
17. Развитие законодательства Республики Беларусь в области обращения с отходами атомной энергетики в условиях глобализации
Шестовская Светлана Алексеевна– соиск. БГУ
Научный руководитель – д.ю.н., доцент **Карпович Н.А.**

Semper fidelis

ПРАВА ГРАЖДАН НА ДОСТУП К ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ИНФОРМАЦИИ В УКРАИНЕ

Semper fidelis

Право свободного доступа к экологической информации является одним из основоположных прав человека и гражданина, а также одним из трех основных экологических прав, предусмотренных Конституцией Украины. Однако в украинском обществе все чаще возникают противоречия относительно процедуры реализации этого права. Разрешение этих противоречий является важным в контексте соблюдения принципа верховенства права, поскольку отсутствие свободного доступа к экологической информации не только не соответствует требованиям закона, но и ставит под сомнение реализацию других экологических прав.

Основными нормативно-правовыми актами, регулирующими отношения, связанные с правом доступа к публичной, в том числе и экологической, информации в Украине, является Конституция Украины, Закон Украины «Об информации», а также Закон Украины «О доступе к публичной информации». Основным действенным способом реализации права гражданина на доступ к публичной информации является запрос на информацию. Согласно со статьей 19 Закона Украины «О доступе к публичной информации», запрос на информацию – это просьба лица к распорядителю информации предоставить публичную информацию, находящуюся в его владении. В связи с этим, довольно часто имеют место случаи неправильного применения распорядителями публичной информации законодательства Украины в сфере доступа к публичной информации и обращения граждан. Запросы на информацию ошибочно рассматриваются как обращение граждан, вследствие чего нарушается конституционное право человека на информацию, поскольку законодательство Украины об обращении граждан предусматривает другие сроки рассмотрения обращений и другие права заявителя. В частности, согласно статье 20 Закона Украины «О доступе к публичной информации», распорядитель информации должен предоставить ответ на запрос на информацию не позднее пяти рабочих дней со дня получения запроса. В случае, если запрос на информацию касается информации, необходимой для защиты жизни или свободы лица, относительно

состояния окружающей среды, качества пищевых продуктов и предметов быта, аварий, катастроф, опасных природных явлений и других чрезвычайных событий, которые произошли или могут произойти и угрожают безопасности граждан, ответ должен быть предоставлен не позднее 48 часов со дня получения запроса. В отличие от этого согласно статье 20 Закона Украины «Об обращениях граждан» обращения рассматриваются и решаются в срок не более одного месяца со дня их поступления, а те, которые не требуют дополнительного изучения, – безотлагательно, но не позднее пятнадцати дней со дня их получения. Указанные обстоятельства обусловлены недостаточным уровнем правового образования, правовой культуры и правосознания должностных лиц распорядителей экологической информации.

Актуальной также является проблема передачи ответов на запросы на информацию обычным почтовым отправлением. Такие письма часто теряются при пересылке и не доставляются адресатам (запрашивающим информацию), следствием чего является нарушение их права на информацию. По моему мнению, ответ на запрос на информацию (в случае сообщения запрашивающего почте) необходимо направлять исключительно заказным почтовым отправлением, которое возможно отследить. Целесообразным было бы также создание Единого интернет-портала экологических информационных е-запросов по аналогии с сайтом Государственного учреждения «Правительственный контактный центр», а также создание Информационной горячей экологической телефонной линии по аналогии с Правительственной горячей линией.

Создание таких ресурсов способствовало бы как гарантированному поступлению запросов распорядителям экологической информации, так и гарантированному получению ответов лицами, запрашивающими экологическую информацию.

Еще одной причиной недостаточного, на наш взгляд, обеспечения права на свободный доступ к экологической информации, являются низкие штрафные санкции за совершение соответствующих правонарушений. В соответствии со ст. 91⁴ Кодекса Украины об административных правонарушениях отказ от предоставления или несвоевременное предоставление по запросам полной и достоверной экологической информации, предусмотренной законодательством, влечет за собой наложение штрафа на служебных и должностных лиц от трех до десяти необлагаемых минимумов доходов граждан.

По моему мнению, необходимо усилить административное взыскание в случае совершения правонарушения в сфере доступа к публичной информации. Это способствовало бы резкому уменьшению количества подобных правонарушений.

Додаток Е

Додаток Е 1

ПУТИВЛЬСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

41500, м. Путивль, просп. Іоанна Путивльського, 54

тел. (факс): (05442) 5-43-55

E-mail: inbox @ pt. su. court. gov. ua

08.01.2020 № 02-03 / 4 / 2020

ЕП- 45 / 20-Вих

Semper fidelis

На Ваше колективне звернення від 06.01.2020 за Вх. 63/20-Вх., яке надійшло до Путивльського районного суду Сумської області 08.01.2020, повідомляю наступне.

Вашу пропозицію щодо проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації, було розглянуто та підтримано.

Водночас повідомляю, що в зв'язку з тим, що План роботи суду на I півріччя 2020 року станом на сьогоднішній день вже складено та затверджено, вищезазначені Вами теми будуть включені до Плану роботи суду на II півріччя 2020 року.

Голова

Путивльського районного суду

Вик. Тітова Є.М. (05442)54355

Я. І. Данік

Додаток Е 2**У К Р А Ї Н А**

Білогірський районний суд Хмельницької області
30200, Хмельницька область, смт Білогір'я, вул. Шевченка, 42
тел./факс (03841) 2-14-44, E-mail: inbox@bg.km.court.gov.ua

Вих. № ЕП-8/2020 від "09" січня 2020 р.

Semper fidelis

На Ваше колективне звернення від 06.01.2020 р. повідомляю, що пропозиція щодо проведення тренінгів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації та відповідальності буде взята до уваги та включена до плану роботи суду.

Керівник апарату Білогірського
районного суду

С.Д. Мельник

Додаток Е 3

ХОРОЛЬСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

37800 Полтавська обл., м. Хорол, вул. Незалежності, 82
тел./факс (05362) 33-0-32, inbox@hr.pl.court.gov.ua

10.01.2020 року № ЕП-8/20-Вих

Semper fidelis

Про розгляд звернення

До Хорольського районного суду Полтавської області надійшло колективне звернення з пропозицією проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Хочемо подякувати вам за пропозицію та повідомляємо, що плани роботи суду та навчання працівників на I півріччя 2020 року сформовані у грудні місяці та затверджені головою суду 26 грудня 2019 року. Ваша пропозиція буде обговорена на нараді працівників суду та за необхідності включена до плану навчання на 2 півріччя 2020 року.

З повагою
Керівник апарату

Н.І.Лашенко

Додаток Е 4

**Хмельницький міськрайонний суд
Хмельницької області**

29000, м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 54, тел/факс (8-0382) 76-29-07, e-mail: inbox@kmm.km.court.gov.ua

10. 01. 2020 № 3-Е17

Semper fidelis

Хмельницький міськрайонний суд Хмельницької області, розглянувши Ваше звернення, яке надійшло до суду 08 січня 2020 року (вх.№ ЕП 38), повідомляє, що порушуване Вами прохання буде враховане при розробці плану роботи установи на 2020 рік.

**Голова Хмельницького
міськрайонного суду**

 : Горишів В.В.
 (0382) 76-29-07 /09.00-18.00/
 GorV33@gmail.com

Т.М. Бацуца

Додаток Е 5

УКРАЇНА
БЕРШАДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Шевченка, 4, м. Бершадь, Вінницької області, 24400, тел. голови суду: (04352) 2-38-86, приймальня:
2-39-67, факс: 2-28-66, E-mail: inbox@bh.vn.court.gov.ua Код ЄДРПОУ 02894800 URL: <http://bh.vn.court.gov.ua>
10.01.2020 № 01-12/ЕП- 9 /2020/01-66/31/2020
На №б/н від 06.01.2019

Semper fidelis

Ваше колективне звернення щодо проведення тренінгів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації розглянуто та Ваша пропозиція буде врахована при плануванні роботи суду наступного періоду.

Керівник апарату суду

В.М. Прокопець

Додаток Е 6

УСТИНІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ
28600 смт. Устинівка, вул. О.Мазуренка, 42. Тел.: (05239) 4-14-84; info@ust.kr.court.gov.ua

10 січня 2020 року № 01-57/4/1/2020

Semper fidelis

Устинівський районний суд Кіровоградської області на Ваше колективне звернення від 06.01.2019 року отримане за вхідним № 40 від 08.01.2020 року повідомляє, що Вашу пропозицію щодо проведення воркшопів для працівників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації розглянуто та буде внесено до плану проведення навчання з працівниками апарату Устинівського районного суду Кіровоградської області на 2020 рік.

10 січня 2020 року

Керівник апарату Устинівського районного суду
 Кіровоградської області

О.В.Левченко

Додаток Е 7

КРИЖОПІЛЬСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ
Вінницька область смт. Крижопіль, вул. Героїв України, 23, 24600, тел.: (04340)2-12-63,
e-mail: inbox@kr.vn.court.gov.ua код ЄДРПОУ 02894912

10.01.2020 № 3.1-6/10/2020

Semper fidelis

Висловлюю щире подяку вам за пропозицію, ми згодні на проведення воркшопів для працівників апарату Крижопільського районного суду, на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права доступу до публічної інформації.

Разом з тим інформуємо вас, що вищезазначена тема включена до плану навчань працівників суду на перший квартал 2020 р.

В.о.голови Крижопільського районного суду

Зарічанський В.Г.

Вик.Гурачок
04340 2-12-63

Додаток Е 8

УКРАЇНА
ЯМПІЛЬСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

бул. Ювілейний, 8/2, смт. Ямпіль, Сумська обл., 41200, тел./факс (805456) 21269
E-mail: inbox@ymp.su.court.gov.ua Код ЄДРПОУ 02886522

10.01.2020 р. № 02-03/1/2020На № від**Semper fidelis**

На Ваше колективне звернення від 06.01.2020 року щодо проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації повідомляємо:

В Ямпільському районному суді станом на теперішній час вже розроблено та затверджено план роботи суду на I півріччя 2020 року. Враховуючи Ваші пропозиції, а також те, що тема яку Ви пропонуєте є актуальною, при складанні плану роботи суду на II півріччя 2020 року Ваші пропозиції будуть враховані та заплановано навчання з працівниками суду на запропоновані Вами теми.

Відповідь на Ваше прохання надсилаємо електронною поштою та поштовими листами на вказані Вами адреси.

Голова суду

Я.П.Бондарчук

Якушева Л.В.
(05456)2-28-15

Додаток Е 9

КАЛУСЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

77300, Івано-Франківська область, м. Калуш, вул. Молодіжна, 10,
тел. (03472) 6-14-18, тел. (03472) 6-15-12, inbox@klm.if.court.gov.ua

11.01.2020 № 01-49/ /2020

На № б/н від 06.01.2020

Semper fidelis

Semper fidelis

На Ваше колективне звернення від 06 січня 2020 року повідомляємо про те, що керівництвом суду розглянуто пропозицію проведення тренінгів для працівників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права доступу до публічної інформації.

Дане навчання буде включено до Плану роботи суду на 2020 рік.

В.о.голови суду

О.М.Мигович

Костів

(03472) 61512

Додаток Е 10

**НЕТІШИНСЬКИЙ МІСЬКИЙ СУД
Хмельницької області**

30100, м.Нетішин, пр-т Незалежності, 12. Тел.(03848) 9-04-30

11.01.2020р. № с\п 01-16 /4

Semper fidelis

Відповідь на колективне звернення

На Ваше звернення від 06.01.2020 року, отримано 08.01.2020р. Вх. ЗГ2/20 повідомляємо, що відповідальним за доступ до публічної інформації у суді буде проведено із працівниками Нетішинського міського суду Хмельницької області у 1 півріччі 2020 року навчання на тему: «Доступ до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації»..

В.о. голови Нетішинського
міського суду Хмельницької області

Стасюк Р.М.

Додаток Е 11

УКРАЇНА
АВТОЗАВОДСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА КРЕМЕНЧУКА
вул. Першотравнева, 29/5, м. Кременчук, 39600, тел./факс (05366) 3-31-10
e-mail: inbox@av.pl.court.gov.ua код ЄРДПОУ 02886019

Вих. №04-02/ 3 /2020 від 10.01.2020

Semper fidelis

Semper fidelis

Ваше звернення від 06.01.2020 щодо пропозиції проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також особливостей відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації, розглянуто та взято до уваги.

За результатами розгляду повідомляю, що наказами голови суду від 26.12.2019 затверджено план роботи суду на I півріччя 2020 року та план семінарських занять із суддями на I півріччя 2020 року, наказом керівника апарату суду від 26.12.2019 затверджено план семінарських занять із працівниками апарату суду на I півріччя 2020 року.

Ваша пропозиція буде врахована під час складення плану роботи суду та планів семінарських занять із суддями та із працівниками апарату суду на наступний період – II півріччя 2020 року.

З повагою,
Голова суду

Вик. Бойко С.В.
(05366) 3-31-10

Л.О. Обревко

Додаток Е 12

УКРАЇНА
УЛЬЯНОВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

26400, Кіровоградська область, м. Благовіщенське, вул. Героїв України, 70 тел. 2- 27-83
inbox@ul.kr.court.gov.ua

13 січня 2020 року
№ 01-21/5/2020

Semper fidelis

Ульяновський районний суд Кіровоградської області підтримує пропозицію щодо проведення воркшопів для співробітників суду на тему: доступ до публічної інформації а також щодо адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

Участь у проведенні воркшопів прийме – заступник керівника апарату Ульяновського районного суду – Гусятинська Леся Олександрівна .

Керівник апарату
Ульяновського районного суду
Кіровоградської області

Л.В.Попович

вик.Гусятинська Л.О.
тел.259 (2-24-81)

Додаток Е 13

**ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКИЙ МІСЬКИЙ СУД
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

вул. Сагайдачного, 24, м.Володимир-Волинський, 44700
тел/факс. (03342) 3-57-70 E-mail: inbox@vo.vl.court.gov.ua

13.01.2020р. № 03-30/Д-1/1/2020-Вих.

На №№1/Д1/01-32 від 09.01.2020р.

Начальнику Територіального
управління Державної судової
адміністрації України
в Волинській області
Коцирій Н.В.

Semper fidelis

Про розгляд колективного звернення

На Ваше звернення повідомляємо наступне.

Володимир-Волинським міським судом Волинської області взято до відома пропозиції щодо необхідності проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

В. о. голови Володимир-Волинського
міського суду Волинської області

О.В. Лященко

Ришук 205 30

Лист надіслано простою поштою та електронною поштою на адреси:
inbox@vl.court.gov.ua, anastasia2309999@gmail.com, pmx2105@gmail.com

Додаток Е 14

Україна
ПОЛОНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
Хмельницької області

Індекс 30500, Хмельницька область, м. Полонне, вул. Героїв Майдану ,5, тел.: 2-07-21

« 11 » січня 2020 р. вих. 18/1/2020

Semper fidelis

На колективне звернення від 06.01.2020 року

Полонський районний суд повідомляє, що відповідно до Закону України “Про доступ до публічної інформації” №2939-VI від 13 січня 2011 року Ваше звернення розглянуто на зборах працівників суду.

За результатами зборів вирішено звернути увагу на проведення навчального заходу (воркшопу) для працівників апарату суду на тему , що стосується доступу до публічної інформації згідно вищевказаного закону. А також запропоновано навчальний захід внести до Плану навчань працівників на перше півріччя 2020 року.

Голова Полонського
районного суду Хмельницької області

А.Г.Горшар

Додаток Е 15

У К Р А Ї Н А

Монастириський районний суд Тернопільської області48300, м. Монастирська, вул. Шкільна, 4, тел. 2-11-32, 2-13-81, inbox@mn.te.court.gov.ua13.01.2020 р. №ЕП-46/20-Вих.**Semper fidelis***Про розгляд звернення*

Монастириський районний суд Тернопільської області повідомляє, що Ваше звернення від 06 січня 2020 року, отримане судом 10 січня 2020 року, в межах компетенції розглянуто.

Інформуємо, що Монастириським районним судом Тернопільської області проводиться піврічне планування роботи суду, а також складається план навчань працівників апарату суду, які підписуються відповідно до посадових обов'язків заступником керівника апарату суду та затверджуються головою суду.

У плані навчань на перше півріччя 2020 року, затвердженому головою суду 2 січня 2020 року, внесено тему навчання: «Порядок роботи в суді із запитами на отримання публічної інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Під час проведення вищевказаного навчання (тренінгу) відповідальний працівник апарату суду детально зупиниться на особливостях адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

З повагою,

**Голова Монастириського
районного суду****В. М. Іванчук**

Осиф 03555 2 11 32

Додаток Е 16

УКРАЇНА
ДОЛИНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ
28500, м. Долинська, вул. Нова, 110, тел.: 05(234) 3-09-71, факс: 2-04-03, inbox@dl.kr.court.gov.ua

від 14.01.2020 № 01-20/1/2020
на № б/н від 06.01.2020

Semper fidelis

Щодо проведення воркшопів

Долинський районний суд Кіровоградської області стосовно Вашого звернення повідомляє наступне : з працівниками апарату суду на оперативній нараді з працівниками апарату суду розглянуто пропозицію проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації , а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації .

На вказану тему з працівниками апарату суду будуть проведені тематичні заняття , які будуть включені до плану навчань

Голова суду

С.В.Степанов

Вик.Мазуренко С.П.
т.0661240732

Додаток Е 17

**РОЖНЯТІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

77600, Івано-Франківська область, смт.Рожнятів, вул.Шкільна,15, т/ф.2-06-35, e-mail: inbox@rg.if.court.gov.ua

13.01.2020 №01-50/1/2020

№

Semper fidelis

На Ваше колективне звернення Рожнятівський районний суд Івано-Франківської області повідомляє, що пропозицію щодо проведення тренінгів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації взято до уваги та включено до плану роботи суду на 2020 рік.

Голова суду

Г.В.Калиній

03474 2 07 73 Жукевич

Додаток Е 18

**КРЕМЕНЕЦЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

вул.Чорновола 7, м. Кременець, Тернопільська область, 47003, тел.(03546)2-19-74,(03546) 2-24-79,
e-mail: inbox @kr.te.court.gov.ua, web: <https://kr.te.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ:02886611

1.2 /01.1/18 /20-вих від 1401 2020 року

Semper fidelis

Кременецький районний суд Тернопільської області на Ваше звернення, яке надійшло 10.01.2020 року з Територіального управління Державної судової адміністрації України у Тернопільській області для дачі відповіді в межах повноважень повідомляє, що вважаємо за доцільне проведення онлайн навчань та вебінарів для працівників суду, які відповідальні за розгляд запитів на отримання публічної інформації.

Щодо проведення тренінгів для всіх працівників на тему доступу до публічної інформації та особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації повідомляємо, що всі державні службовці суду проходять періодичне навчання в Чернівецькому РВ НШС України в планах підготовки якого передбачено вивчення питання доступу до публічної інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

**В.о.голови Кременецького районного
суду Тернопільської області**

І.А.Коротич

вик. Янчук
(03546) 2-24-79

Додаток Е 19

У К Р А Ї Н А

Ізяславський районний суд Хмельницької області

30300, Хмельницька область, м. Ізяслав, вул. Незалежності, 3, тел. 4-13-47

Вих. № 235 від 13.01.2020 року

Semper fidelis

Ізяславський районний суд Хмельницької області на Ваше колективне звернення відповідно до Закону України «Про звернення громадян» повідомляє, що до плану роботи суду на 2020 рік буде внесено навчання працівників апарату суду на тему доступу до публічної інформації.

Керівник апарату суду

Т.Л. Виноградова

Додаток Е 20

САДГІРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА ЧЕРНІВЦІ

58007, м. Чернівці, вул. Хотинська, 3. Факс: 54-38-17; 54-99-57, Тел. 54-99-50, 54-99-40
E-mail: inbox@sg.cv.court.gov.ua.

13.01.2020 р. № 5/3/2020

Semper fidelis

Розглянувши Ваше колективне звернення від 06.01.2019 року повідомляємо наступне.

В Садгірському районному суді м. Чернівці наказом визначені відповідальні особи за надання відповідей на запити на отримання публічної інформації та роботи зі зверненнями громадян. Дані працівники проходять навчання відповідно до Типових планів підготовки працівників судів затверджених Національною школою суддів України.

Особа відповідальна за надання відповідей на запити на отримання публічної інформації та роботи зі зверненнями громадян у 2019 році прослухала курс підготовки спеціалістів із забезпечення зв'язків зі ЗМІ (прес-секретарі) місцевих (окружних) та апеляційних судів, де проходили такі теми: «Організація роботи із зверненнями громадян у місцевих та апеляційних судах. Проблемні питання. Специфіка роботи зі зверненнями громадян. Порядок прийняття та розгляду звернень громадян та здійснення контролю за їх розглядом. Закон України "Про звернення громадян". Розмежування звернень та запитів відповідно до Закону України "Про звернення громадян" та Закону України "Про доступ до публічної інформації". Єдиний державний реєстр судових рішень. Забезпечення доступу громадськості до рішень суду.»

Принагідно повідомляємо, що при розробленні та затвердженні плану роботи суду на II квартал 2020 року дана пропозиція щодо проведення воркшопів буде взята до уваги та вжито необхідних організаційних заходів.

Керівник апарату

Віталій ПОТАКОВСЬКИЙ

Альона Мельничук (0372) 54-99-40

Додаток Е 21**Новоукраїнський районний суд
Кіровоградської області**

27100 Кіровоградська обл., м. Новоукраїнка, вул. Соборна, 34
тел.: 0(251) 2-15-44 факс: 0(251) 5-00-95, e-mail: inbox@nu.kr.court.gov.ua

14.01.2020 р. 5/2 – вих.

Semper fidelis

Про розгляд звернення

На Ваш інформаційний запит від 08.01. 2020 року Новоукраїнський районний суд Кіровоградської області повідомляє наступне.

Відповідно до ст.1 Закону України "Про звернення громадян" – громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення.

Метою Закону України «Про доступ до публічної інформації» є забезпечення прозорості та відкритості суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації.

У випадку порушення права на інформацію посадова особа може підлягати адміністративній відповідальності, яка передбачена статтею 212-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення "Порушення права на інформацію та права на звернення":

Статтею 212-3 Кодексу України адміністративні правопорушення встановлена відповідальність за порушення права на інформацію. Варто зазначити, що адміністративні протоколи за вказане правопорушення мають право складати уповноважені особи секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Саме до них радимо звертатися для притягнення до адміністративної відповідальності посадових осіб, які винні у порушенні прав на доступ до публічної інформації.

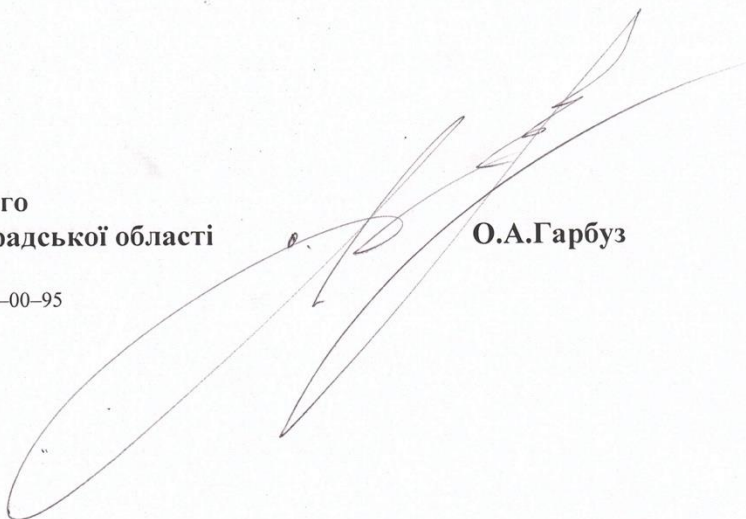
До Плану роботи суду на перше півріччя 2020 року внесено в розділ "Комунікаційні заходи" пункт "Робота по розгляду звернень громадян та організації доступу громадян до публічної інформації, що знаходиться у володінні суду".

Також при складанні Плану навчань з працівниками апарату суду на перше півріччя 2020 року враховано та внесено тему "Адміністративна відповідальність за порушення права на доступ до публічної інформації".

З повагою,

**Голова Новоукраїнського
районного суду Кіровоградської області**

Виконавець: Шевчук В.В. (05251) 5-00-95

О.А.Гарбуз

Додаток Е 22

УКРАЇНА

Ленінський районний суд міста Кіровограда

25006, м. Кропивницький, вул. Велика Перспективна, 40, тел.: 0(522) 32-18-80, 32-19-90, факс: 36-12-31
inbox@ln.kr.court.gov.ua

Від 14.01.2020 № _____
 на № _____ від _____

01-75/4/2020

01-75/5/2020

Semper fidelis

На Ваше колективне звернення від 06.01.2020 року, Ленінським районним судом м. Кіровограда повідомляється, що питання підготовки працівників апаратів судів, підвищення їх кваліфікації регулюються главою 3 розділу IV Регламенту Національної школи суддів України, що затверджений наказом НШСУ від 24.06.2016 № 34.

Додатково повідомляється, що судом звернуто увагу на необхідність проведення навчань на дану тематику, що буде враховано при формуванні пропозицій до Графіків (планів) навчань Національної школи суддів України.

Голова Ленінського районного
суду м. Кіровограда

С.М. ЛЬОН

Додаток Е 23

МИКОЛАЇВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

81600, м. Миколаїв, вул.І.Мазепи, 29 Львівської області, Email: inbox@mk.lv.court.gov.ua
тел.0(3241) 52-000, тел.факс 0(3241) 51-545

14.01.2020 №Д-1/03-04/26/2020

Semper fidelis

Ваше звернення від 06 січня 2020 року Миколаївським районним судом Львівської області розглянуто.

Пропозицію щодо проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації взято до відома. Повідомляємо, що, як правило, у суді роботу з питань доступу до публічної інформації здійснюють один-два працівники, для яких таке навчання буде актуальним (кількість учасників для заходу в окремому суді недостатня).

Пропонуємо розглянути можливість організувати такий захід для працівників апаратів судів Львівської області спільно з Львівською філією громадської організації «Інститут судового менеджменту».

У разі зацікавлення пропозицією, для узгодження питань з організації заходу можна звертатись за тел. 0679524093 (Дмитречко Мар'яна) або безпосередньо до керівника Львівської філії - Коник Марії (тел. 0322600398)

Керівник апарату Миколаївського
районного суду

М.М.Дмитречко

0324151545

Додаток Е 24

**ЛЮБОМЛЬСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

вул. Ярослава Мудрого, 3, м. Любомль, Волинська область, 44301
тел./факс (03377) 2-35-33, тел. 2-38-45, e-mail: inbox@lb.vl.court.gov.ua, код ЄДРПОУ 02890529

17.01.2020 № 03-27/Д-1/КО/2020

на лист б/н від 06.01.2020

Semper fidelis

Про надання інформації

У відповідь на Ваше звернення від 06.01.2020 року, яке надійшло на електронну адресу Любомльського районного суду Волинської області 09.01.2020 року (вих. 1/Д-1/01-32) за належністю з територіального управління Державної судової адміністрації України в Волинській області щодо проведення воркшопів для співробітників суду на тему доступ до публічної інформації та відповідальність за порушення прав на доступ до публічної інформації повідомляємо наступне.

10 січня 2020 року з працівника апарату Любомльського районного суду Волинської області проведено виробничу нараду на якій розглядалось питання про доцільність проведення воркшопу для працівників суду на тему: «Доступ до публічної інформації та відповідальність за порушення прав на доступ до публічної інформації». Вирішено воркшоп на зазначену тему провести у III кварталі 2020 року.

Відповідно до статті 15 Закону України «Про звернення громадян» у випадку незгоди Ви маєте право оскаржити нашу відповідь до вищестоящего органу або суду.

Голова суду

Лецюк, (03377) 23533

Лист надіслано на електронні та поштові адреси запитувачів

С.С.Чишій

Додаток Е 25

УКРАЇНА
ПЕТРІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

28300, Кіровоградська область смт.Петрове, вул.Центральна, 34, тел.: 0(5237) 9-62-65, inbox@pt.kr.court.gov.ua

10.01.2020 №01-32_/1/2020

На № б/н від 06.01.2020 року

Semper fidelis

Semper fidelis

На Ваше звернення повідомляємо, що Ваше звернення, яке направлено Вами на адресу суду, взято до уваги та обговорено на нараді працівників нашого суду. Дане питання вирішено внести до плану роботи суду на 2-ге півріччя 2020 року.

З повагою,

Голова Петрівського районного суду

Кіровоградської області

 Ю.В.Шаєнко

Додаток Е 26

**ПИРЯТИНСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

37000, м. Пирятин Полтавської області, вул. Ярмаркова, 17, тел. 2-24-16, inbox@pr.pl.court.gov.ua, код 02886114

вих. № 02-03/ 1 /2020 від 17.01.2020
вих. №02-03/ЕП- 23 /2020 від 17.01.2020

Semper fidelis**Semper fidelis**

Пирятинський районний суд Полтавської області дякує за надану пропозицію у колективному зверненні щодо проведення нарад, інших заходів для співробітників суду на тему доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації, та повідомляє, що дані теми будуть включені до плану семінарських занять Пирятинського районного суду на друге півріччя 2020 року.

З повагою
голова Пирятинського
районного суду

Н.В.Нагорна

Гвоздь Л.М.
(05358) 2-23-16

Додаток Е 27

**КРИВООЗЕРСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

55104 вул.Шевченка, 1-А смт Криве Озеро Кривоозерського району Миколаївської області
тел./факс (05133) 2 – 23 – 81 e-mail: inbox@ko.mk.court.gov.ua

Вих. № 1.8 / 10 / 2020 від 17.01. 2020 року

Semper fidelis

На колективне звернення від 06 січня 2020 року

Повідомляємо, що відповідно до плану роботи Кривоозерського районного суду Миколаївської області на 2020 рік заплановано проведення оперативних нарад із суддями та працівниками апарату Кривоозерського районного суду Миколаївської області, зокрема, щодо теми доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації.

**В.о. голови Кривоозерського
районного суду**

О.В. Репушевська

Додаток Е 28

КОЛОМИЙСЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ78200, м. Коломия, вул. Грушевського, 29, т/ф. (03433) 4-71-98, e-mail: inbox@kmm.if.court.gov.ua

15.01.2020 р. № 04- 03 /1/ 20-вх
на Зг-2 /20 від 08.01.2020 року

Semper fidelis

На Ваше колективне звернення від 08 січня 2020 року щодо пропозиції проведення воркшопів для працівників апарату суду на тему доступу до публічної інформації та особливостей адміністративної відповідальності за порушення права доступу до публічної інформації повідомляємо, що Вашу пропозицію розглянуто.

До планів роботи суду на 2020 рік включено проведення воркшопів для працівників апарату суду на запропоновану тему.

Голова суду

В.І. Пятковський

Вик. Ваташко 03433 4-71-92

Додаток Е 29

**КОРОСТИШІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

12501, Житомирська область, м. Коростишів, вул. Героїв Небесної Сотні, 52.
Тел. 5-30-95, факс 5-09-75. inbox@ks.zt.court.gov.ua

15.01.2020 р. № 01-32/1/2020

Semper fidelis

Коростишівський районний суд на ваше колективне звернення від 06.01.2020 року повідомляє, що в суді щорічно розробляється план навчання працівників апарату суду, який затверджується керівником апарату.

Запропонована вами тема доступу до публічної інформації, а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації включена до плану навчання працівників апарату суду на березень місяць 2020 року.

Голова Коростишівського
районного суду

Р.О.Василенко

Керівник апарату
Коростишівського районного суду

Н.В.Шлапак

Виконавець: Кириченко Т.В.
тел. (04130) 50975

Додаток Е 30

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ У ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ

вул.Шашкевича, 3, м.Тернопіль, 46008 тел./факс: (0352) 25-95-82, тел. (0352) 52-82-26

e-mail: tern@dei.gov.ua, сайт: tern.dei.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 3797769317.01.2020 р. № 1-3- *ОБ-231/6-Рн*

на № _____ від _____

Semper fidelisПро розгляд звернення
(пропозиції)

Ваше звернення (пропозиція), щодо можливості проведення нарад, інших заходів для співробітників на тему доступу до публічної інформації (зокрема, екологічної інформації) а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (зокрема, екологічної інформації), нами розглянуто.

Повідомляємо, що Планом проведення правових навчань в Державній екологічній інспекції у Тернопільській області на 2020 рік передбачена вище згадувана тематика на II-й та IV-й квартали поточного року відповідно. Також ці питання розглядаються під час проведення щотижневих оперативних нарад керівництва з колективом Інспекції. Щоразу акцентується увага працівників на суворому дотриманні норм Закону України «Про доступ до публічної інформації» під час розгляду цих звернень.

В.о. начальника

Юрій РОСЛИЙ

Сергій Щурик 25 95 82

Додаток Е 31

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ У ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ

вул. Швабська, 14, м. Ужгород, 88018, тел./факс: (0312) 614330,

e-mail: zak@dei.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 38015668

№ 168/11
від 17 01 2020 р.
на № _____
від "___" _____ 20__ р.

Semper fidelis

Державна екологічна інспекція у Закарпатській області розглянула ваше колективне звернення та інформує про наступне.

Питання про порядок та особливості розгляду запитів на публічну інформацію, в тому числі екологічної, та питання адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації включені до Плану проведення навчань особового складу в Державній екологічній інспекції у Закарпатській області на 2020 рік.

В.о. начальника

Олександр БАЛЕГА

Людмила Гайда 614566

Додаток Е 32

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ
У КІРОВОГРАДСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ УКРАЇНИ

вул. Віктора Чміленка, 84/37, м. Кропивницький, 25006, тел. (0522) 32-08-33, факс (0522) 32-10-03,
E-mail: ecoinsp@ukr.net, сайт: www.kir.dei.gov.ua код згідно з ЄДРПОУ 38037110

від 17.01 2020 № 04-10/182

Semper fidelis

Державна екологічна інспекція у Кіровоградській області (далі – Інспекція) розглянула Ваше колективне звернення (пропозицію) від 15.01.2020 щодо проведення нарад, інших заходів для співробітників на тему доступу до публічної інформації (зокрема, екологічної інформації), а також щодо особливостей адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (зокрема, екологічної інформації) та внесення відповідних пропозицій до плану роботи Інспекції повідомляє, що Інспекція врахувала Ваші пропозиції.

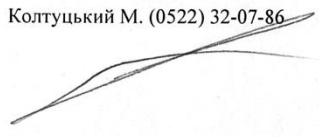
При реалізації Плану навчань з працівниками Інспекції на 2020 рік буде проведено навчання по темі, зазначеній у Вашому зверненні.

З повагою

Начальник

Микола ВЛАСЕНКО

Колтуцький М. (0522) 32-07-86

Додаток Е 33

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ У ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

73003, м. Херсон, пров. Козацький, буд.10, тел./факс: (0552)26-23-87

e-mail: khers@dei.gov.ua, сайт www. khers.dei.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 38044149

№ 93-0144-01-19 від 20 01 2020 р.
на № _____ від “__” _____ 20__ р.

Semper fidelis

Про надання інформації

Державна екологічна інспекція у Херсонській області (далі – Інспекція) розглянула Ваше звернення (пропозицію) щодо можливості проведення внутрішніх навчань, нарад та інших заходів для співробітників на тему: «Доступ до публічної інформації» та особливості адміністративної відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації (зокрема, екологічної інформації), та повідомляє наступне.

Відповідно до Плану-графіку проведення професійного навчання на робочому місці державних службовців Інспекції, навчання—співробітників проводяться щоп'ятниці о 9:00. Відповідно до Вашого звернення та пропозиції, навчання працівників Інспекції з вищезазначеної теми буде проведено у II кварталі 2020 року.

В.о. начальника

Володимир ЗАБОЛОЦЬКИЙ

Павло Івашченко (0552) 26-23-87

Додаток Є

ДЕРЖАВНА ЕКОЛОГІЧНА ІНСПЕКЦІЯ УКРАЇНИ

01042, м. Київ, Новопечерський пров. 3, корпус 2, тел./факс: (044) 521-20-40, тел. (044) 521-20-56

E-mail: info@dei.gov.ua, сайт: www.dei.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37508533

№ _____

від “__” _____ 20__ р.

на № _____

від “__” _____ 20__ р.

Semper fidelisПро розгляд запиту
на отримання публічної інформації

Державна екологічна інспекція України опрацювала колективний запит на отримання публічної інформації від 02.01.2020 № б/н (реєстраційний номер запиту – від 02.01.2020 № 2/ЗДПІ-20) (далі – Запит) та повідомляє.

Згідно пунктів 1 та 7 Положення про Державну екологічну інспекцію України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19.04.2017 № 275, Держекоінспекція є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів та здійснює свої повноваження безпосередньо та через утворені в установленому порядку територіальні органи.

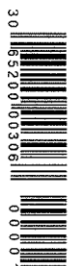
Відповідно до наказу Державної екологічної інспекції України від 29.12.2019 № 742 територіальні та міжрегіональні територіальні органи Державної екологічної інспекції України надають звіти про розгляд справ про адміністративні правопорушення та осіб, які притягнуті до адміністративної відповідальності щоквартально, з наростаючим підсумком, до 10 числа місяця наступного за звітним.

Станом на 09.01.2020 року в Державній екологічній інспекції України наявна повна інформація за період з 01.01.2018 по 30.09.2019.

Враховуючи вищевикладене, до питань, зазначених у Запиті, надається інформація за період з 01.01.2018 по 30.09.2019.

Щодо кількості протоколів про адміністративні правопорушення за статтею 91-4 «Відмова від надання чи несвоєчасне надання екологічної інформації» Кодексу України про адміністративні правопорушення, які надійшли до Державної екологічної інспекції України в період з 01.01.2018 по 01.01.2020.

Станом на 09.01.2019 до Держекоінспекції, її територіальних та міжрегіональних територіальних органів в період з 01.01.2018 по 30.09.2019

Державна екологічна інспекція України
161/3.1/12-20 від 10.01.2020

надійшло 567 справ за статтею 91-4 «Відмова від надання чи несвоєчасне надання екологічної інформації» Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Щодо кількості осіб, які були притягнуті до адміністративної відповідальності за статтею 91-4 «Відмова від надання чи несвоєчасне надання екологічної інформації» Кодексу України про адміністративні правопорушення в період з 01.01.2018 по 01.01.2020.

Держекоінспекцією, її територіальними та міжрегіональними територіальними органами в період з 01.01.2018 по 30.09.2019 до адміністративної відповідальності за статтею 91-4 «Відмова від надання чи несвоєчасне надання екологічної інформації» Кодексу України про адміністративні правопорушення притягнуто 567 осіб.

Щодо видів накладених стягнень, які були застосовані до осіб, які були притягнуті до адміністративної відповідальності за статтею 91-4 «Відмова від надання чи несвоєчасне надання екологічної інформації» Кодексу України про адміністративні правопорушення в період з 01.01.2018 по 01.01.2020.

Держекоінспекцією, її територіальними та міжрегіональними територіальними органами в період з 01.01.2018 по 30.09.2019 за статтею 91-4 «Відмова від надання чи несвоєчасне надання екологічної інформації» Кодексу України про адміністративні правопорушення, до 561 особи застосовано адміністративні стягнення у вигляді штрафу.

Т.в.о. Голови

Є. ФІРСОВ

Катерина Резніченко 521-20-60

